

Curierul Adventist

Iunie 2016: CRIZA REFUGIAȚILOR: TIMPUL ACȚIUNII + COMITETUL DE BILANȚ + VIITORUL EDUCAȚIEI ADVENTISTE + CREȘTINUL ȘI CEZARUL + „DĂ-LE PÂINE ȘI APĂ!” + VINOVĂȚIA – OBSTACOL SAU O CALE DE A CREȘTE + CONFERINȚA MUNTENIA – AȘTEPTÂND ȘI GRĂBIND! + ALERG SPRE ȚINTĂ

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

**SPERANȚĂ
PENTRU
IMIGRANȚI**

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

3 Editorial

ADRA România

Criza refugiaților:
timpul acțiunii

4 Comitetul de bilanț al Uniunii, 22–24 aprilie 2016, Stupini

Ștefan Tomoiagă

Raport – președinte

Aurel Neațu

Raport – secretar

Eduard Călugăru

Raport – trezorer

10 ITA Cernica

Emanuel Sălăgean

Viitorul educației
adventiste

12 ITA Cernica

*Interviu cu Roxana
Paraschiv*

Planuri și perspective
la Institutul Teologic
Adventist

13 Departamente

Mihai Miron

Creștinul și cezarul

14 Tematica lunii

ADRA România

„Dă-le pâine și apă!”

18 Spiritual

Samuel Negrea

Vinovăția – obstacol sau
o cale de a crește

20 Biserica din România

Gabriel Ișvan

Conferința Muntenia –
Așteptând și grăbind!

24 AMiCUS

Marcel Brândzanic

Alerg spre țintă

26 Reflecții

Mihail Baciu

Încearcă ceva nou

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Cine știe răspunde

31 De la inimă la inimă

Ted Wilson

Mesajul cu privire la criza
refugiaților adresat de
președintele Conferinței
Generale, în data de 27
aprilie 2016, diviziunilor
și instituțiilor bisericii
mondiale

14

*Atunci când dragostea de
oameni conduce acțiunile
noastre, teama nu mai are
loc în inima noastră, ci în
locul ei apare acceptarea,
dăruirea și dragostea, după
modelul Mântuitorului.
Numai printr-un astfel
de spirit se pot îndrepta
amărăciunea și cearta
dintre oameni.*

Anul XCIII, IUNIE 2016. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Consultanți: Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

CRIZA REFUGIAȚILOR: TIMPUL ACȚIUNII

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România și ADRA România sunt solidare cu refugiații, implicându-se și îndemnând la un răspuns plin de compasiune pentru criza existentă.

„Îi chem pe frații mei nu doar să-și îndrepte privirile, ci să-și întindă mâinile către semenii lor refugiați, aflați în criză. Pentru timpurile acestea, biserica este chemată să fie un spital în asistarea persoanelor aflate în dificultate, iar urmașii lui Hristos trebuie să fie prezenți acolo unde nevoia o cere. Este invitația la împreună-simțire pe care ne-o adresează Tatăl nostru ceresc. Nu este niciodată prea târziu să o iei de la capăt, dar întotdeauna este prea devreme ca să te oprești din drum. Sunt oameni care înțeleg că se îmbogățesc doar atunci când dăruiesc.” (Ștefan Tomoiagă, președintele Bisericii Adventiste din România)

Situația refugiaților din Europa este o chemare la responsabilitate și la compasiune în vederea acordării priorității vieții și demnității umane. Adevăratul test al umanității se dă în momentul de criză. În contextul amplitudinii fără precedent a crizei refugiaților din Europa, ADRA România solicită solidaritate prin susținerea statelor terțe care găzduiesc un foarte mare număr de refugiați. În spatele mărturiilor și statisticilor, există oameni reali cu povești triste despre suferință și pierderi, precum și despre speranță și motivație, oameni pe care nu i-am cunoscut niciodată, dar care au nevoie de ajutor. (Robert Georgescu, director executiv ADRA România)

**IMPLICARE
SOLIDARITATE
ADRA
ROMANIA**

**SITUAȚIA
REFUGIAȚILOR
DIN EUROPA ESTE
O CHEMARE LA
RESPONSABILITATE
ȘI LA COMPASIUNE
ÎN VEDEREA
ACORDĂRII
PRIORITĂȚII VIEȚII
ȘI DEMNITĂȚII
UMANE.**

Declarația ADRA Internațional cu privire la criza refugiaților din Europa

Odată cu sosirea a mii de refugiați în Europa, ne dăm seama că apar noi dificultăți, iar neliniștea crește. Pledăm pentru o soluție politică în problema familiilor refugiate – liderii noștri trebuie să-și asume responsabilitatea și să ia deciziile necesare pentru a-i proteja pe cei implicați.

În același timp, facem un apel către populația locală să îi trateze pe refugiații din comunitatea lor așa cum ar dori să fie ei tratați. Tensiunea acestei crize este resimțită de toți, iar lumea privește cum familiile vulnerabile sunt abuzate, exploatare și cum se protestează împotriva lor.

Făcând din drepturile fundamentale ale omului o prioritate pentru refugiați, atât autoritățile, cât și cetățenii trebuie să recunoască faptul că ajutorul acordat refugiaților n-ar trebui să fie definit de granițele pe care sunt obligați să le treacă, nici de religia sau identitatea culturală pe care o are fiecare.

Numărul refugiaților proveniți din țări în stare de război a crescut cu 84%, iar aceasta ne arată că ne confruntăm cu o criză și trebuie să o tratăm ca atare. Cerem ca populația din Europa, guvernele și organizațiile să respecte umanitatea fiecărei persoane și să o trateze cu demnitate. Ne așteptăm la un tratament uman, igienic, în centre sigure, cu asistență medicală în funcție de nevoi, iar drepturile fundamentale ale omului să fie respectate.

Cerem să se manifeste o prioritizare sporită, pentru a le oferi refugiaților nu doar hrană și adăpost, ci și cursuri de limbă, consiliere la nivel instituțional, acces la diferite servicii și consiliere psihologică.

Un alt element critic pentru cei prinși în această criză în continuă creștere este protecția. Repatrierea fizică este nimic în comparație cu stresul cu care mulți dintre acești oameni vulnerabili se confruntă. Poliția locală și oficialitățile trebuie să pună siguranța pe primul loc și să ofere un exemplu în această direcție.

Când le sunt refuzate drepturile fundamentale, refugiații nu sunt singurii care plătesc un preț. Lumea întregă privește spre Europa în acest moment, dar aceasta este o criză globală și fiecare decizie este investigată amănunțit. Prin faptul că drepturile omului sunt respectate și se acționează cu compasiune, se transmite un mesaj clar de susținere pe parcursul acestei situații complicate și fragile.

ADRA rămâne unită pentru protecția și drepturile refugiaților. În această criză, recunoaștem atât umanitatea, cât și valoarea fiecărui individ în parte. Suntem dedicați minimalizării impactului acestei situații copleșitoare și de nesuportat pentru cât mai mulți bărbați, femei și copii. Te îndemnăm să faci tot posibilul ca să protejezi drepturile omului și să le oferi protecție refugiaților din țara ta.

RAPORT – PREȘEDINTE

**ASEMENEA
LUI HRISTOS
STEFAN
TOMOIAGĂ**

**NOI TOȚI SĂ CEREM
PUTERE DE SUS:
„CĂCI ÎMPĂRĂȚIA LUI
DUMNEZEU NU STĂ ÎN
VORBE, CI ÎN PUTERE”
(1 CORINTENI 4:20).
APOI SĂ-I CHEMĂM
PE OAMENI, PRIN
VORBĂ ȘI TRĂIRE, LA
O VIAȚĂ MAI BUNĂ
AICI ȘI LA O VIAȚĂ
VEȘNICĂ ÎN ÎMPĂRĂȚIA
CERURILOR.**

Dacă ne-am opri la un singur cuvânt care să caracterizeze Biserica Adventistă din România anului 2015, care ar fi acela?

Apropiere: Comitetul executiv de bilanț, mai aproape de credincioși – luna mai: Învingători – București.

Finanțare: primul proiect finalizat de ADRA România cu finanțare de șase zerouri;

Accreditare: biruința este a Domnului, așteptăm documentul legal care să certifice recunoașterea din partea statului român a Institutului Teologic Adventist!

Familie: mottoul „Doar împreună” a adunat laolaltă familiile pastorale din toată țara;

Devoțiune: numărul cărților *40 de dimineți cu Isus* a depășit orice estimare!

Accident: slavă și laudă lui Dumnezeu pentru că pastorul Romică Sirbu este viu!

Alegeri: 3 colegi pastori au primit chemarea de a sluji la diferite niveluri de conducere ale bisericii: Conferința Generală și Diviziunea Inter-Europeană;

Scădere: suntem cu 552 de membri mai puțini față de începutul anului 2015, în ciuda faptului că au fost botezate 1 431 de persoane și 105 au fost primite prin mărturisire de credință;

Misiune externă: 20 de tineri în misiune – Mexic 2015.

Dintre toate, considerăm că lauda către Dumnezeu este cuvântul de ordine. Uvertura laudei către Creatorul poate să fie cântată în variantă solo sau corală: „Cuvinte pline de farmec îmi clocolesc în inimă și zic: «Lucrarea mea de laudă este pentru împăratul.»” (Psalmii 45:1)

Unde (vrem să) mergem?

„Binevoiască Domnul, Dumnezeul tău, să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut” (Ieremia 42:3).

„Când intrăm în odihna lui Hristos, cerul începe de aici. Noi răspundem la chemarea Sa: «Veniți să învățați de la Mine» și, venind, începem viața veșnică. Cerul e o neîncetată apropiere de Dumnezeu prin Hristos. Cu cât stăm mai mult și mai aproape de El, cu atât și chiar mai mult ni se va descoperi slava Sa; și cu cât vom cunoaște

Antidot pentru descurajare

Du-te de fă și tu la fel! (Luca 10:37)

pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai intensă va fi fericirea noastră. Dacă mergem cu Isus în această viață, vom fi copleșiți de iubirea Lui și întăriți de prezența Lui.” (*Viața lui Isus*, p. 284)

„Noi trebuie să mergem înainte și în sus, crescând mereu în har și în cunoștința adevărului” (*Mărturii*, vol. 5, p. 10). „Trebuie să lăsăm darul nostru de rugăciune, de mulțumire, darul de bunăvoie și să mergem la fratele cu care suntem dezbinăți, să ne mărturisim păcatul cu umilință și să-i cerem iertare” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 59). „Noi trebuie să mergem înainte în Numele lui Hristos, apărând adevărurile ce ne-au fost încredințate” (*Faptele apostolilor*, p. 63). „Du-te de fă și tu la fel!” (Luca 10:37)

„Avem nevoie de mai multă simpatie ca aceea arătată de Hristos; simpatie nu doar pentru cei care ne par fără greșală, ci simpatie pentru bietele suflete suferinde, care se află în stare de conflict, care cad adesea în greșală, care păcătuiesc și se pocăiesc, care sunt ispitite și descurajate. Avem datoria să mergem la semenii noștri, asemenea milostivului nostru Mare-Preot, și să le înțelegem neputințele” (*Divina vindecare*, p. 147). „Du-te de fă și tu la fel!” (Luca 10:37)

Cât (ne) costă?

Auzim tot mai des că societatea occidentală a intrat în epoca postcreștină. Cei care afirmă acest lucru cu multă convingere sunt ateii și avangarda secularistă, pentru a-și justifica și promova agenda antireligioasă. În acest nou context, considerăm, în primul rând, că este necesară o rugăciune continuă pentru a primi sfat divin. În al doilea rând, conștienți că „cine se roagă, dar nu face nimic altceva, în curând va înceta să se roage” (*Evenimentele ultimelor zile*, p. 64), considerăm necesară elaborarea și implementarea de strategii de lungă durată, în domenii precum: sănătate, educație, copii și tineret, lucrare socială. Dintr-o anumită perspectivă, va fi risipă de timp, energie și resurse umane. Dar mă întreb care va fi costul pe care îl va plăti biserica generației viitoare dacă nu ne vom pune deoparte, în vremurile de acum, timp de studiu, rugăciune, dezbateri, care să ne ajute să redescoperim identitatea și misiunea bisericii.

Nu vorbim aici de evanghelie socială, ci de oferirea de răspunsuri la întrebările oamenilor și,

odată îndeplinite acele nevoi, invitarea și provocarea căutătorilor după o țară mai bună la o decizie pentru Hristos și mântuire.

„Hristos mai întâi ne-a ales pe noi, plătind un preț infinit pentru răscumpărarea noastră, și un credincios adevărat Îl alege pe Hristos ca primul, ultimul și cel mai bun în orice. Dar această legătură ne costă ceva. ... Trebuie să experimenteze o schimbare a inimii. Trebuie să-și subordoneze voința lor voinței lui Dumnezeu. Va fi o încheștare cu obstacole din exterior și din interior” (*Solii pentru tineret*, p. 106), „dar, dacă facem o evaluare cât se poate de generoasă a tuturor dovezilor de tăgăduire de sine, a privațiunilor și sacrificiilor noastre, vom realiza că ne costă cu mult mai puțin în toate privințele decât L-a costat pe Prințul vieții. Orice sacrificiu pe care l-am putea face devine cu totul nesemnificativ când este comparat cu ceea ce a făcut Hristos pentru noi” (*Mărturii*, vol. 3, p. 480).

Asemenea Lui – An misionar 2016–2017

„Semnele venirii lui Isus sunt prea evidente pentru a fi puse la îndoială, iar cei care susțin că sunt de partea adevărului trebuie să fie implicați într-un mod activ. Dumnezeu îi cheamă pe toți, atât pe predicatori, cât și pe poporul, să se trezească.

Tot cerul este în mișcare. Scenele istoriei pământului se vor încheia în curând. Trăim primejdiile timpului sfârșitului acestui pământ. În fața noastră sunt necazuri și mai mari și, cu toate acestea, noi nu ne-am trezit.” (*Mărturii*, vol. 1, p. 252)

Dacă apatia, amorțeala și comoditatea își găesc loc în viața noastră, „este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.” (Romani 13:11)

Primiți acest apel de suflet voi, membri ai Comitetului executiv, lideri ai bisericii de la nivel regional, pastori, prezbiteri, profesori, medici, studenți, pastori de aproape sau de departe, activi sau în rezervă. Vino și tu! Fii asemenea Lui!

El – Isus – S-a lovit de neînțelegere, ingratitude și respingere. Dar nu a fost amărât, descurajat sau copleșit. Pentru El, fiecare obstacol era o ocazie fericită: O inimă frântă? Un prilej să aline pe cineva; Cineva bolnav? O șansă la vindecare; Fircile de ură? Un coș de iubire; O confruntare cu păcatul? Un prilej de biruință.

Cu magnet în inimă și busolă în frunte: „Du-te de fă și tu la fel.” (Luca 10:37) ■

Ștefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

„ESTE CEASUL
SĂ VĂ TREZIȚI
ÎN SFÂRȘIT
DIN SOMN;
CĂCI ACUM
MÂNTUIREA ESTE
MAI APROAPE
DE NOI DECÂT
ATUNCI CÂND
AM CREZUT.”
(ROMANI 13:11)

RAPORT – SECRETAR

Îngrijește bine de oile tale și ia seama
bine la turmele tale! (Proverbele 27:23)

Fiecare comitet de bilanț ne obligă să readucem în prezent, căutând fiecare prin evidențele personale, activitățile anului trecut, încercând o evaluare cât mai obiectivă a ceea ce s-a realizat și, acolo unde se mai poate, să corectăm ceea ce a fost greșit sau mai puțin bine.

Din punctul meu de vedere, este destul de greu, aproape imposibil, să alcătuiesti un raport despre ceea ce nu ai făcut. Este motivul pentru care mă voi limita la prezentarea unor date, menite să prezinte cât mai fidel situația statistică a slujirii noastre.

Deși veți vedea un raport de secretariat care păstrează trendul descendent din ultimii ani, v-aș ruga să priviți dincolo de cifre și numere, prin ochii celor care lucrează, și să vedeți slujirea tuturor celor implicați în misiunea bisericii reflec-

tată în rapoartele directorilor de departamente și instituții.

Pe parcursul anului 2015, au intrat în rândul bisericii prin botez 1 431 de persoane, la care se adaugă 105 persoane intrate prin mărturisire de credință. La capitolul ieșiri, constatăm că au trecut la odihnă 1 205 membri, cu 100 mai mult decât anul trecut și au fost excluși 344 de membri, cu 134 mai puțini ca anul trecut. Per total, dacă la începutul anului 2015 aveam 66 385 de membri, la sfârșitul anului eram cu 552 mai puțini, adică 65 833 de credincioși.

Pentru a avea o perspectivă mai largă a situației statistice pe 2015, prezentăm în continuare și evoluția botezurilor; a excluderilor și a ratei pierderilor din ultimii 11 ani.

O TURMĂ
ȘI UN PĂSTOR
AUREL
NEAȚU

„LUAȚI SEAMA DAR
LA VOI ÎNȘIVĂ
ȘI LA TOATĂ TURMA
PESTE CARE V-A PUS
DUHUL SFÂNT.”
(FAPTELE 20:28)

Conferință	Biserici	Grupe	Total membri început an	INTRĂRI			IEȘIRI				Total membri sfârșit an
				Botez	Vot	Transfer	Transfer	Deces	Excludere	Ștergere	
Banat	113	41	6,847	147	14	101	160	85	31	21	6 743
Moldova	240	44	12,772	337	27	160	379	323	66	0	12 528
Muntenia	263	61	18,511	328	29	285	205	284	107	51	18 509
Oltenia	207	51	11,237	220	14	110	152	248	58	1	11 075
Trans. N.	129	12	7,722	121	5	99	122	122	29	0	7 674
Trans. S.	151	32	9,296	278	16	96	92	143	53	9	9 304
TOTAL	1 103	241	66 385	1 431	105	851	1 110	1 205	344	82	65 833

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Botez+MC	1 841	2 235	1 835	1 778	2 183	1 946	1 650	1 594	1 535	1 496	1 536
Excluderi	642	746	843	792	648	746	598	523	452	478	344
%pierderi	37	35	50	47	31	38	40	33	29	32	22

PERSONAL. La sfârșitul anului trecut, Uniunea de Conferințe avea un total de 731 de angajați, la care se adaugă 84 de colportori.

Închei acest scurt raport, exprimându-mi convingerea că Cel care ne-a chemat la această lucrare sfântă ne va da și puterea de care avem nevoie pentru a răspunde așteptărilor Lui și ale bisericii pe care o păstorim, reușind astfel să împlinim tot ceea ce ține de noi, în mandatul încredințat, ca biserica să fie pregătită pentru întâlnirea cu Domnul Hristos.

„Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.” (Faptele 20:28) ■

Aurel Neațu este secretarul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Tip acreditare/autorizare	Total angajați
Pastori hirotoniți	340
Profesori acreditați (alții decât pastori)	6
Personal TESA acreditat	180
Pastori asistenți	39
Profesori autorizați	4
Personal TESA	115
Pastori stagiați	16
Alți angajați	31
TOTAL	731

Foto: Emanuela Jalbă

RAPORT – TREZORIER

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui. (Psalmii 66:20)

Suntem din nou recunoscători bunului Dumnezeu pentru binecuvântările pe care le-a revărsat asupra bisericii Sale. Cu ajutorul Duhului Său cel Sfânt, prin credințioșia membrilor bisericii și prin dorința lor de a se implica în lucrare, proiectele din anul precedent au găsit din nou împlinire.

Zecimile au crescut; la fel și darul de mulțumire, darul Sabatului al XIII-lea, darul Săp-

tămâni de Rugăciune, darul ADRA, darul pentru Centrul Media Adventist, darul pentru Libertate religioasă și darurile trimise către Diviziune. O ușoară scădere au înregistrat darul Școlii de Sabat și darul pentru Radio Mondial.

În tabelul următor, este prezentată situația intrărilor la zecimi în anul 2015, în comparație cu anul 2014.

CREDESCIȘI ÎMPlicARE
EDUARD CĂLUGARU

*curs 2015: 4,445

*rata inflației: -0,6

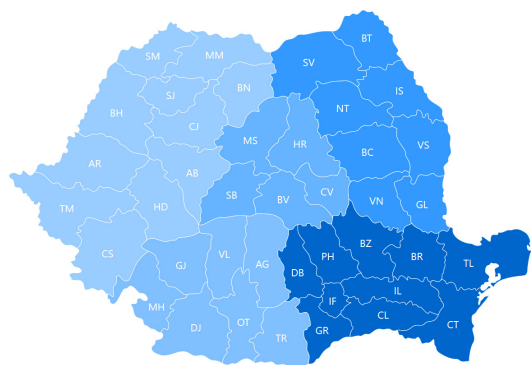
CONFERINȚA	2015 / 2014	
	Creștere	
	%	%
		actualizată
BANAT	102,51%	103,12%
MOLDOVA	101,51%	102,12%
MUNTENIA	96,75%	97,33%
OLTENIA	99,93%	100,53%
TRANS. NORD	102,76%	103,38%
TRANS. SUD	103,87%	104,49%
TOTAL	100,43%	101,03%

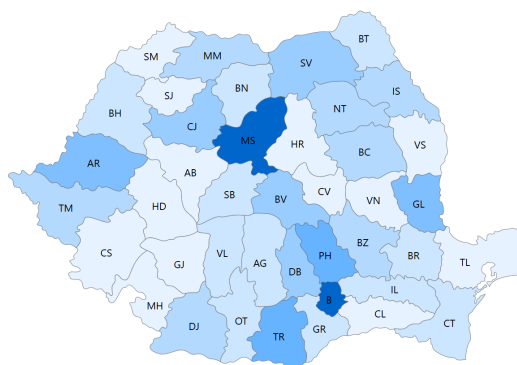
„PUNEȚI-MĂ ASTFEL LA ÎNCERCARE, ZICE DOMNUL OȘTIRILOR, ȘI VEȚI VEDEA DACĂ NU VĂ VOI DESCHIDE ZĂGAZURILE CERURILOR ȘI DACĂ NU VOI TURNA PESTE VOI BELȘUG DE BINECUVÂNTARE.” (MALEAHI 3:10)

Creșterea absolută a zecimilor în anul 2015 față de anul 2014 pe total Conferințe este de 253 310 lei, iar în procente este de 0,43% (în anul 2014 s-a înregistrat o creștere de 1,15% față de anul 2013). Ținând cont de procentul mediu al inflației, care a fost de -0,6%, este pentru prima

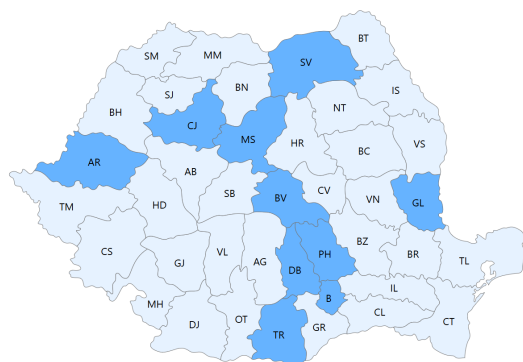
dată după anul 1989 când în țara noastră se înregistrează o inflație negativă – (în anul 2014, inflația a fost de 1,07%), zecimea medie actualizată a crescut cu 1,03% în anul 2015 față de 2014 (în anul 2014 am avut o creștere cu 0,07% față de anul 2013).

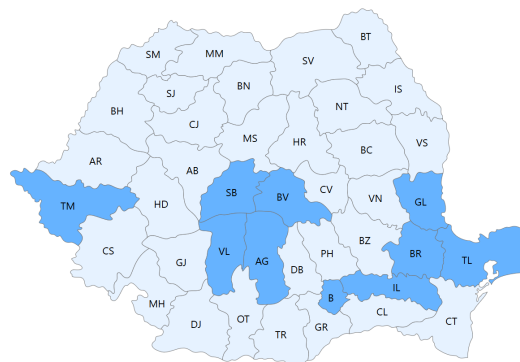
Zecimea pe conferințe, 2015

Zecimea pe județe, 2015

Zecimea – primele zece județe, 2015

Zecimea pe membru – primele zece județe, 2015

Zecimea medie pe membru în Uniunea de Conferințe a crescut și a fost de 898 lei/an sau 75 lei/lună și reflectă credințioșia acestora față de bunul Dumnezeu (în anul 2014 a fost de 887 lei/an și 74 lei/lună, iar în 2013, de 880 lei/an și 73 lei/lună).

La intrările de zecime raportate în valută europeană, se observă o creștere de 54 007 euro în anul 2015 față de anul 2014, deși cursul valutar a fost relativ stabil, de la 4,4446 lei (*curs mediu leu/euro în anul 2014) la 4,4450 lei (*curs mediu leu/euro în anul 2015).

Darul Școlii de Sabat, cel mai important dar mondial, a scăzut cu un procent de 0,1%, ajungând la suma de 2 769 170 lei. Media pe membru/Sabat la darul Școlii de Sabat este de 0,88 lei (în anul 2014, media pe membru/Sabat a fost de 0,80 lei). Mult timp, acest dar a rămas la dispoziția Conferințelor și a fost folosit pentru construirea caselor de rugăciune (această înțelegere a fost făcută cu Conferința Generală). Din anul 2012, darul Școlii de Sabat a început să fie trimis către Conferința Generală pentru a fi folosit în proiectele mondiale de evanghelizare (pentru 2015, suma trimisă a reprezentat 60%). Același procentaj s-a trimis și din darul Sabatului al XIII-lea.

Prezentăm în continuare darurile speciale la nivel mondial, Uniune și Conferințe, oferite în anul 2015:

Dar de mulțumire – 874 316 lei
 Dar Libertate religioasă – 105 877 lei
 Dar Săptămâna de Rugăciune – 308 956 lei
 Dar Radio Mondial – 117 961 lei
 Dar Extinderea Misiunii – 225 684 lei
 Dar Educație creștină – 127 893 lei
 Dar Tineret – 93 840 lei
 Dar Construcții Conferințe – 186 099 lei

Dar ADRA – 266 272 lei

Proiecte speciale Conferințe – 94 931 lei

Dar Centrul Media Adventist – 349 488 lei

Dar Sabatul al XIII-lea – 259 413 lei

Darul de mulțumire însumează 874 316 lei (în 2014, a fost 823 907 lei) și reprezintă jertfa recunoștinței. În urma înțelegerii cu Conferința Generală, darul de mulțumire a rămas până în anul 2012 la dispoziția Conferințelor pentru evanghelizare în zone fără prezență adventistă. Din anul 2012 a început să fie și el direcționat către lucrarea mondială de evanghelizare (în 2015, suma trimisă a reprezentat 60%). Darul pentru educație a rămas la nivelul Conferințelor pentru susținerea sistemului educațional, împreună cu 1% din zecime.

Centrul Media Adventist continuă să fie o provocare pentru biserica din țara noastră. Fondurile necesare pentru susținerea lucrării prin Radio și TV sunt foarte mari. Darul pentru Centrul Media Adventist în anul 2015 a fost de 349 488 lei (în anul 2014 a fost de 334 426 lei), în timp ce sumele trimise de Uniune s-au ridicat la 4 838 000 lei.

Un alt domeniu important al lucrării noastre este cel al ajutorării semenilor. Darul ADRA în anul 2015 a fost de 266 272 lei (față de 245 864 lei în 2014). Rapoartele ADRA prezintă modul în care sunt folosite aceste fonduri. Dorim să apreciem din nou sacrificiul și împreună-simțirea de care au dat dovadă frații din întreaga țară, dar și de peste hotare, prin implicarea lor în diverse proiecte.

Nu putem trece cu vederea darul pentru bugetul bisericilor locale, în care se găsesc sumele oferite pentru construcția caselor de rugăciune, întreținerea acestora, evanghelizare locală, ajutorarea celor săraci și diverse alte proiecte desfășurate la acest nivel. Pe întreaga țară, acest dar se ridică la suma de 13 661 105 lei.

CONFERINȚE	Inaugurate în 2015	În construcție la sfârșitul anului 2015	Programate pentru a începe construcția în 2016	Programate pentru a fi finalizate în 2016
BANAT	1	12	1	6
MOLDOVA	1	8	4	3
MUNTENIA	3	9	1	3
OLTENIA	3	12	–	3
TRANS. NORD	3	23	1	5
TRANS. SUD	4	13	1	4
TOTAL	15	77	8	24

În tabelul de mai sus se prezintă situația construcțiilor caselor de rugăciune la nivelul întregii țări:

La sfârșitul anului 2015, aveam 77 de case de rugăciune în construcție, iar numărul celor inaugurate se ridică la 15 în întreaga țară. Pentru anul 2016, se preconizează demararea a 8 proiecte noi de construcție și finalizarea a 24 din cele începute anterior.

Știm că, pe lângă sumele menționate, sunt multe alte contribuții pe care membrii le-au făcut direct și nu se află înregistrate în acest raport.

Dumnezeu cunoaște însă fiecare implicare, și în lucrarea Sa este loc pentru toți. Eficiența se măsoară prin credincioșie și prin implicarea Duhului Sfânt.

Domnul a fost alături de noi și recunoștința noastră se îndreaptă către El. Ne-am bucurat de binecuvântările Sale și de sprijinul Său necondiționat. De aceea, în continuare, ne vom încrede în El și Îi vom da slavă. ■

Eduard Călugăru este trezorerul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Sondaj – Curierul Adventist www.curieruladventist.ro

- Cât de des accesați site-ul nostru?
 - zilnic
 - săptămânal
 - de două ori pe lună
 - lunar
 - mai rar decât lunar
- Vă rugăm să ne specificați, pe scurt, motivele pentru care accesați site-ul nostru.
- Vă rugăm să ne specificați vârsta dvs.
 - sub 30 de ani
 - 30-40 ani
 - 40-50 ani
 - 50-60 ani
 - peste 60 ani
- Vă rugăm să ne specificați sexul dvs.
 - M
 - F
- Cât de des ați dori să se publice articole noi pe site-ul nostru?
 - zilnic
 - săptămânal
 - de două ori pe lună
 - lunar
 - mai rar decât lunar
- Din ce domenii ați dori să se publice articole pe site?
 - spiritual
 - Biblie (dogmatică)
 - apologetică
 - educație
 - tineret
 - familie
 - etică și filosofie creștină
 - cultură și artă
 - informații din cadrul departamentelor bisericii
 - biografii
 - alte domenii
- Din ce domenii credeți că ar trebui să fie articolele publicate pe site, astfel încât să le puteți distribui către prietenii dvs. neadvenștiți, din mediul online?
 - spiritual
 - Biblie (dogmatică)
 - apologetică
 - educație
 - tineret
 - familie
 - etică și filosofie creștină
 - cultură și artă
 - informații din cadrul departamentelor bisericii
 - biografii
 - alte domenii
- Ați fi dispuși să achitați un abonament lunar pentru a avea acces la un conținut special?

VIITORUL EDUCAȚIEI ADVENTISTE

Dacă ați început citirea acestui text cu așteptarea de a descoperi informații despre ce se va întâmpla cu sistemul de educație adventistă în viitor, trebuie să vă spun că nu acesta este subiectul articolului pe care îl lecturați. Pentru că obiectivul principal al fiecărui demers sau sistem educațional are în vedere viitorul¹, este numai normal să existe o preocupare față de finalitatea efortului depus. Demersul pentru această proiecție de viitor în procesul educațional are în vedere două aspecte. Pe de-o parte, se are în vedere cum va fi modelată imaginea despre viitor a copiilor, tinerilor sau a adulților, care va fi viziunea conturată despre timpul care este înainte. Iar pe de altă parte, se are în vedere procesul de (trans)formare al persoanei după modelul și principiile sistemului educațional pe care îl alege, în cazul nostru, educația adventistă. Obiectivul declarat este pregătirea pentru viitor. Dar care viitor?

**EDUCAȚIA
ADVENTISTĂ
CONTINUĂ SĂ
MODELEZE ȘI
SĂ ADUCĂ ÎN
ATENȚIA ELEVILOR
ȘI STUDENȚILOR
VIITORUL
PROFETIC PROMIS
DE DUMNEZEU
TUTUROR CELOR
CARE CRED ÎN EL.**

Viitorul modelat de educația adventistă

¹ Copiii sunt pregătiți pentru adolescență, adolescenții, pentru timpul tinereții, tinerii, pentru viața adultă, iar adulții, pentru situațiile tot mai greu de anticipat într-o lume imprezvizibilă. Richard Riley, fost secretar de stat pentru educație, SUA, atrage atenția asupra limitărilor pe care le are educația în zilele noastre. *Cele mai căutate 10 profesii în 2010 nu existau în 2004. Noi pregătim acum studenți pentru profesii care încă nu există, care vor folosi tehnologii ce nu au fost încă inventate, pentru a rezolva probleme pe care încă nu le cunoaștem.*

Viața ne-a arătat de multe ori că cei mai apreciați părinți, dascăli sau mentori au fost acele persoane care au crezut în potențialul celor pe care i-au îndrumat, chiar și atunci când totul părea să le fie împotriva. Unul dintre cele mai cunoscute exemple în acest sens este mama doctorului Ben Carson, care i-a modelat fiului ei o imagine despre viitor pe care el niciodată n-ar fi avut-o. Această proiecție a devenit pentru el un obiectiv pentru care a început să lupte, iar ulterior a exercitat asupra lui o atracție irezistibilă.

Acesta este de fapt modelul pe care Dumnezeu l-a folosit de-a lungul existenței umane. Încă din Grădina Edenului, El le-a desfășurat primelor ființe create un viitor garantat de porunca: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul” (Geneza 1:28). Chiar și după căderea în păcat, imaginea despre viitor, în ciuda suferinței și a luptei, rămâne una a biruinței finale *prin zdrobirea capului șarpelui* (Geneza 3:15). Biblia continuă în acest ton pozitiv cu istoria lui Avraam, a cărui imagine despre poporul „care va ieși din el” a fost modelată de „mulțimea stelelor cerului” (Geneza 22:17), iar poporului evreu i-a fost descrisă perspectiva unei țări în care „curge lapte și miere” (Exodul 3:17). Aceste imagini ar putea continua cu alte exemple profetice care apar în VT sau/și în NT și care culminează cu formula „un cer și un pământ nou în care vor locui neprihănirea” (2 Petru 3:13).

Altfel spus, un viitor cu „lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit...” (1 Corinteni 2:9).

Iar azi, în anul 2016, indiferent de timp sau de loc, educația adventistă continuă să modeleze și să aducă în atenția elevilor și studenților acest viitor profetic, promis de Dumnezeu tuturor celor care cred în El. Pentru aceștia, atracția unui asemenea viitor poate fi atât de puternică, încât vor părăsi „plăcerile de-o clipă ale păcatului” și vor rămâne neclintiți ca și cum ar fi văzut „pe Cel ce este nevăzut” (Evrei 11:25,27).

Viitorul pentru care te modelează educația adventistă

Dar numai o imagine corectă despre viitor nu este suficientă pentru a trăi experiența unei exis-

tențe veșnice promise de Dumnezeu. Realitatea tristă este că numai unii prind această perspectivă a viitorului anticipat de Dumnezeu și doar puțini sunt cei care se lasă modelați pentru a putea trăi în acest viitor (Matei 20:16). Sfânta Scriptură ne spune că această modelare pentru viitorul promis începe cu o moarte (Romani 6:6), apoi urmează învierea (Coloseni 2:12) și este întreținută de experiența continuă a nașterii din nou prin mărturisire și iertare (1 Ioan 1:9; 2:1). În lipsa acestui proces de modelare, verdictul este clar: nimeni nu „poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3:3). Altfel spus, „să nu crezi că vei ajunge într-o lume în care acum nu-ți place să trăiești”?

De fapt, acesta este obiectivul principal al educației adventiste: „O pregătire deplină și adecvată pentru această viață și pentru viața viitoare, veșnică.”³ Preocuparea de a pregăti tinerii doar pentru această lume este limitată și incompletă, chiar și atunci când vorbim despre educația adventistă (1 Corinteni 15:19).

De aceea, la Institutul Teologic Adventist există preocuparea pentru o educație adventistă performantă academic, dar, mai ales, se aduce înaintea tinerilor realitatea unui viitor promis de Dumnezeu și, în egală măsură, se are în atenție pregătirea lor pentru evenimentele finale și *viața veacului ce va să vie*. Într-o lume tot mai speriată și confuză cu privire la viitor, educația adventistă continuă să afirme că există un Dumnezeu care nu doar cunoaște viitorul, ci îl susține și îl conduce către o destinație sigură.⁴ Acesta este și viitorul educației adventiste! ■

Emanuel Sălăgean este șef Birou promovare, Institutul Teologic Adventist, Cernica.

Fotografii: **Emanuela Jalbă**

² Un text care apare în scrierile părinților bisericești.

³ Ellen G. White, *Educație*, p. 7, <https://egw writings.org> accesat la 11 aprilie 2016.

⁴ Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ*, Andrews University Press, Berrien Springs, MI, 2002, p. 69.

OBIECTIVUL PRINCIPAL AL EDUCAȚIEI ADVENTISTE ESTE O PREGĂTIRE DEPLINĂ ȘI ADECVATĂ PENTRU ACEASTĂ VIAȚĂ ȘI PENTRU VIAȚA VIITOARE, VEȘNICĂ.

PLANURI ȘI PERSPECTIVE LA INSTITUTUL TEOLOGIC ADVENTIST

În urma alegerilor desfășurate în cadrul Institutului Teologic Adventist, conf. univ. dr. Roxana Paraschiv a fost aleasă în funcția de rector al acestei instituții. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice (MENCS) a confirmat numirea în funcție a noului rector pentru mandatul 2016–2020 prin ordinul 3537 din 31.03.2016, emis de ministrul Adrian Curaj.

DIRECȚII DE ACȚIUNE
ROXANA PARASCHIV

PRINCIPALELE DIRECȚII DE ACȚIUNE AU ÎN VEDERE CREȘTEREA CALITĂȚII ACTIVITĂȚII ACADEMICE ȘI ADMINISTRATIVE DIN CADRUL ITA.

Pentru a cunoaște mai multe despre ce înseamnă această decizie, dar și pentru a afla informații despre planurile de viitor de la Institutul Teologic Adventist, am rugat-o pe conf. univ. dr. Roxana Paraschiv să ne răspundă la câteva întrebări.

Spuneți-ne, pe scurt, în ce constă procedura de alegere a rectorului unei instituții de învățământ superior.

La fiecare patru ani, în cazul de față la sfârșitul anului 2015 și începutul anului 2016, toate universitățile din România trebuie să își desemneze reprezentanții în structurile și funcțiile de conducere, conform unei metodologii-cadru elaborate de MENCS, pe baza căreia se întoc-

mește metodologia de alegeri, proprie fiecărei instituții. În cazul rectorului, conform metodologiei-cadru, comunitatea academică decide modalitatea de desemnare – prin vot sau prin concurs public. În cazul ITA, opțiunea a fost prin vot, desfășurat în data de 17 februarie 2016, urmat de înaintarea către MENCS a dosarului de confirmare a rectorului ales.

Un document obligatoriu al acestui dosar este planul de management. Ce reprezintă acesta?

Pe scurt, planul de management cuprinde direcțiile de acțiune pentru perioada mandatului de patru ani, pe baza căruia comunitatea academică susține sau nu candidatura respectivă.

Care sunt direcțiile principale cuprinse în planul dvs.?

Am simțit nevoia să includ în debutul acestui plan câteva principii în care cred și pe care le consider esențiale pentru buna funcționare a ITA – disponibilitatea de a ne lăsa conduși de Dumnezeu, respectul reciproc, urmărirea cu prioritate a bunului mers al institutului, consultare permanentă, transparență, implicare și sprijin reciproc din partea institutului și a comunității academice. Spațiul nu ne permite să intrăm în detalii, dar ele sunt, cred, suficient de sugestive. În ceea ce privește direcțiile de acțiune,

m-am gândit la provocările și oportunitățile care ne stau în față în următorii patru ani, atât în calitate de instituție acreditată, parte a sistemului de învățământ românesc, cât și ca instituție confesională, cu standarde și așteptări pe măsură. Prin urmare, principalele direcții de acțiune au în vedere creșterea calității activității academice și administrative din cadrul ITA, având în centrul preocupărilor excelența serviciilor oferite studenților pe toate planurile – spiritual, academic, social, administrativ.

Consider că pregătirea și dezvoltarea spirituală și academică a studenților reprezintă obiectivul cel mai important pe care institutul trebuie să îl urmărească. Există mai multe căi prin care acest lucru se poate realiza și care sunt detaliate în plan, dintre care aș aminti dezvoltarea climatului spiritual din institut, prin încurajarea și sprijinirea studenților în consolidarea relației cu Mântuitorul și oferirea de exemplu, instruire și ocazii pentru slujirea practică a semenilor. Pe lângă preocuparea pentru viața spirituală a studenților, serviciul de capelanie trebuie să se implice și în susținerea spirituală a cadrelor didactice și a tuturor angajaților din campusul ITA. Putem vorbi, de asemenea, despre dezvoltarea în continuare a corpului profesoral, dezvoltarea activității de cercetare științifică, esențială pentru orice instituție de învățământ superior, dezvoltarea și modernizarea bibliotecii, identificarea de noi programe de studii de licență și de master care să vină în întâmpinarea cerințelor potențialilor studenți. Pe lângă acestea, se are în vedere și accesarea finanțărilor oferite de diferite programe comunitare în domeniul cercetării, mobilității studenților și cadrelor didactice, dezvoltării resurselor umane și implementarea recomandărilor făcute de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior și de către Asociația Adventistă de Acreditare.

Care credeți că sunt cele mai importante provocări care stau în fața institutului în următorii patru ani?

Provocările sunt multe și variate. Mă gândesc la îndeplinirea standardelor de calitate impuse unei instituții de învățământ superior acreditate, la proxima reierarhizare a universităților din România pe criterii de performanță, la nevoia de cadre didactice adventiste, la scăderea numărului de studenți, cu care toate universitățile s-au confruntat în ultimii ani, și, mai important decât toate acestea, la îndeplinirea misiunii pentru care Dumnezeu a adus la existență această instituție. Pentru toate acestea, avem nevoie de înțelepciunea și călăuzirea lui Dumnezeu și de susținerea prin rugăciune a tuturor celor care au pe suflet lucrarea de educație. ■

Interviu realizat de Emanuel Sălăgean.

CREȘTINUL ȘI CEZARUL

Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir cezarului sau nu?
(Matei 22:17)

Creștinul este o persoană cu dublă cetățenie. Pe de o parte, este un om care-și ticluiește viața într-o țară pământească, iar, pe de altă parte, este cetățean al Împărăției lui Dumnezeu. Această situație poate fi o pricină de bun augur în viața lui. Totodată se pot isca tot felul de împrejurări noi. În acest context, apar întrebări legitime: Cum să faci față cerințelor celor două împărății? Ar putea creștinul să atenteze la ceva ce-i aparține statului? Ucenicii fariseilor și irodienii au întrebat direct: Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir cezarului sau nu?” (Matei 22:17)

Deși oponentii care-i puneau întrebări Domnului Hristos erau precum „mormintele văruițe”, El era gata să dea socoteală de convingerile Sale. Întrebarea: Ce crezi? a fost o instigare serioasă. Credința și convingerile Lui deveneau piatra de temelie pentru posteritate. Împărăția Sa este dezinteresată în a deposeda conducătorul de obiectele care-i poartă chipul și semnătura. Cezarul își pune în circulație arginții și monedele de aur, dar niciodată nu va fi gata să se ofere pe sine pentru lume. Împărăția celestă are la bază sacrificiul, nicidecum economia de piață.

Expresia „se cade” nu are tangență cu plăcerea sau entuziasmul de a plăti birul. Nimeni nu plătește voios la vamă. Birul plătit de evrei mergea la Roma și nu se oprea la Ierusalim. Aici este vorba despre datorii. Nu este loc de sentimente și emoții pozitive. Realitățile lumii nu au timp și nici răbdare cu poverile și lipsurile umane. Așa cum spunea Benjamin Franklin: „În această lume, nimic nu este sigur în afară de moarte și impozite.”

Mântuitorul nu intră în conflict cu cezarul. Nu-l caracterizează și nici nu-i dă o notă pentru prestația lui politică. Deși Hristos este un revoluționar, revoluția Sa poartă cu sine un nimb exclusiv spiritual. Nu carnea și sângele îl definesc pe om, ci așezământul dumnezeiesc dinăuntrul său. Acesta declanșează în omul convertit „încăpățânarea” de a urma binele.

Acest soi de revoluție este cea mai mare garanție a faptului că poziția cezarului nu va fi periclitată. Fără sabie, creștinii aveau să cucerească un impe-

riu mondial, dar nu l-au de-
tronat pe cezar. Aici este ispita
creștinului din biserică. Ce se întâmplă
cu puterea? Lord Acton spunea: „Puterea
tinde să corupă, iar puterea absolută coru-
pe în mod absolut.” Această putere trebuia
să fie pentru ucenici precum lepra. Prin
răspunsul dat, Mesia l-a asigurat pe cezar,
dar și pe cei care l-au întrebat, că interese-
le cerului și ale pământului sunt paralele.
Cuvântul Lui este limpede: cel care câștigă
pierde, iar cel care pierde va câștiga.

Creștinismul istoric a încurcat itele. A
schimbat sabia Cuvântului lui Dumnezeu
cu sabia de oțel, iar amvonul bisericii,
cu pedestalul politic. Trecutul este un
învățător aspru pentru prezent. Cu toate
acestea, prezentul ne mai dă o șansă pen-
tru a „da cezarului ce este al cezarului și
lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”
(Matei 22:21).

Astăzi ne confruntăm cu aceleași riscuri. Relația
creștinului cu cezarul se zidește prin prisma relației
biserică-stat. Prestigiul și ținuta bisericii depind
foarte mult de prestigiul și ținuta creștinilor. Valori-
le creștinului penetrează relația biserică-stat. Suma
deciziilor și a alegerilor private vor clădi biserica în
femeia pură cu „luna sub picioare” sau o vor trans-
forma în femeia cu moravuri ușoare care „sade pe
ape mari”. Caracterul apocaliptic al vremurilor ne
obligă la o reflecție serioasă și la o cernere a propri-
ilor valori și principii. Paul Evdokimov a surprins
miezul revirimentului spiritual: „Esențial este să te
estompezi, pentru a-L lăsa pe Hristos să vorbească.”¹
Alegerea ne aparține, dar să nu uităm că aripile flu-
turelui în zbor la un capăt al pământului pot stârni o
furtună la celălalt capăt al planetei. ■

Mihai Miron este director, Departamentul Libertate Religioasă,
Conferința Transilvania de Sud.

¹ Paul Evdokimov, *Iubirea nebună a lui Dumnezeu*, p. 152.

**INTERESELE
CERULUI
MIHAI
MIRON**

**CARACTERUL
APOCALIPTIC
AL VREMURILOR
NE OBLIGĂ LA O
REFLECȚIE SERIOASĂ
ȘI LA O CERNERE
A PROPRIILOR VALORI
ȘI PRINCIPII.**

„DĂ-LE PÂINE ȘI APĂ!”

ÎMPĂRATUL LUI ISRAEL, VĂZÂNDU-LI, A ZIS LUI ELISEI: „SĂ-I MĂCELĂRESC, SĂ-I MĂCELĂRESC, PĂRINTE?” „SĂ NU-I MĂCELĂREȘTI”, A RĂSPUNS ELISEI. „OBIȘNUIEȘTI TU OARE SĂ MĂCELĂREȘTI PE ACEIA PE CARE ÎI IEI PRINȘI CU SABIA ȘI CU ARCUL TĂU? DĂ-LE PÂINE ȘI APĂ CA SĂ MĂNÂNCE ȘI SĂ BEA, APOI SĂ SE DUCĂ LA STĂPÂNUL LOR.” ÎMPĂRATUL LUI ISRAEL LE-A DAT UN PRÂNZ MARE ȘI EI AU MÂNCAT ȘI AU BĂUT, APOI LE-A DAT DRUMUL ȘI AU PLECAT LA STĂPÂNUL LOR. ȘI OȘTILE SIRIENILOR NU S-AU MAI ÎNTORS PE ȚINUTUL LUI ISRAEL. (2 ÎMPĂRAȚI 6:21-23)

De mai bine de un an, criza refugiaților din Siria este un subiect prezentat și dezbătut pe toate canalele media, descriind realitatea crudă a oamenilor care pleacă din țara lor, fugind de persecuție sau de conflictele armate, sperând să găsească liniște și alinare în alt loc decât în propria țară. Deși teoretic li se oferă azil și au statutul de refugiați din cauza faptului că viețile lor sunt în pericol, de cele mai multe ori, în țările în care ajung sunt priviți cu dispreț. Refugiații trec prin taberele special amenajate, în drumul lor spre un viitor mai bun, după ce au lăsat în urmă aproape totul: case, familii, rude, prieteni. Care este atitudinea noastră la vederea acestor persoane? Cum ne raportăm la ele? „Cum vom face?” (2 Împărați 6:15).

Criza refugiaților din Europa

Conform statisticilor oficiale cu privire la criza refugiaților¹, peste un milion de refugiați au ajuns în Europa în 2015, cei mai mulți provenind din Siria, dar și din Afganistan, Iran și alte zone afectate de conflict. 3 770 de persoane au decedat încercând să traverseze Marea Mediterană, în anul 2015. Până acum, în 2016, încă 179 552 de imigranți au ajuns în Europa traversând marea, dintre care cel puțin 761 de persoane și-au pierdut viața în timpul călătoriei.

Începând cu luna martie a anului 2011 și până în prezent, Siria se confruntă cu revolte reprimă-

te violente și cu un conflict militar între serviciile de securitate subordonate regimului Bashar al-Assad, forțele opoziției și grupuri teroriste, inclusiv organizația sunnită Stat Islamic. Bilanțul conflictului civil din Siria depășește 250 000 de morți. În acest context, un procent ridicat din populația Siriei a ales să treacă granițele țării și să se orienteze către țările vecine, iar cea mai mare parte dintre ei către Europa.

Încă din anul 2014, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) a declarat că războiul din Siria a declanșat „cea mai mare urgență umanitară a erei noastre”. Rapoartele ONU de acum doi ani au arătat că aproape jumătate dintre sirieni au fost obligați să-și abandoneze casele încă de la începutul conflictului, din 2011, și aproximativ trei milioane dintre aceștia au fugit din țară. „Costurile economice, sociale și umane pentru îngrijirea refugiaților și a persoanelor strămutate intern sunt suportate în mare parte de comunitățile sărace, cele care și le permit cel mai puțin”, a declarat António Guterres, cel de-al zecelea înalt comisar al UNHCR, conducător al organizației încă din 2005.

Este recunoscut faptul că, în ultimii ani, la nivel mondial, populația lumii s-a confruntat cu zece situații de crize ale refugiaților, cea mai mare dintre ele fiind ultima, respectiv criza refugiaților din Siria. Mulți dintre acești refugiați sunt familii care sosesc cu puțin mai mult decât hainele de pe ei. ADRA, prin intermediul birourilor sale euro-

¹ <https://adra.org/beyond-the-crisis-global-refugee-facts/>

pene, este implicată deja în satisfacerea nevoilor imediate ale refugiaților prin furnizarea de informații, hrană, îmbrăcăminte, adăpost și îngrijire medicală, având o singură motivație: dragostea față de oameni.

Cine sunt sirienii?

Conform *Dicționarului Biblic*, în Vechiul Testament, sirienii sunt aramei. În traducerea Vechiului Testament, Aram și arameii sunt numiți de obicei sirienii, nume purtat de persoane care au devenit capi de familie atât în perioada patriarhală, cât și după această perioadă, iar dintre aceștia menționăm: Aram, nepotul lui Nahor, fratele lui Avraam (Geneza 22:21); o „aramită”, mama lui Machir, fiul lui Manase (1 Cronici 7:14); Aram, urmașul lui Așer (1 Cronici 7:34).

După ce au părăsit cetatea Ur, patriarhii s-au stabilit mai întâi în partea superioară a Mesopotamiei, la Haran (Geneza 11:28-32), în „Aram-naharaim”. O parte a familiei a rămas aici (Nahor, Betuel, Laban), fiind cunoscuți sub numele de „aramei” (adică, au primit numele locului unde au trăit), în timp ce o altă parte a familiei (Avraam) a plecat în Canaan. Soțiile lui Isaac și Iacov au provenit din ramura aramee a familiei (Geneza 24:28), justificând în felul acesta pe deplin numele care le-a fost dat mai târziu israeliților, în Deuteronomul 26:5, „arameu pribeag” (Iacov).²

² *Dicționar biblic*, Societatea Misionară Română, Editura Cartea Creștină Oradea, 2008, p. 71.

Orbirea sirienilor

Pe paginile Sfintei Scripturi regăsim de mai multe ori istorisiri despre sirieni, una dintre ele fiind relatată în 2 Împărați 6:8-23. Armata siriană dorește să cucerească Samaria prin război, dar planurile împăratului sirian sunt încurcate de intervenția lui Dumnezeu prin profetul Elisei. Atitudinea și deznodământul conflictului dintre Siria și Israel pot fi, pe de o parte, o ilustrație a modului în care Dumnezeu lucrează și, pe de altă parte, a ceea ce așteaptă El de la noi, ca urmași ai Săi.

De multe ori și noi suntem cuprinși de teamă în fața obstacolelor întâlnite și ne întrebăm la fel ca slujitorul lui Elisei: „Ah, domnul meu, cum vom face?” (2 Împărați 6:15). Cheia răspunsului la această întrebare se află în rugăciune și în „deschiderea” ochilor de către Dumnezeu pentru a vedea ocrotirea Sa și faptul că El este aproape de noi la fiecare pas: „Nu te teme!”

Prin fetița evreică, roaba din casa lui Naaman, sirienii avuseseră ocazia să vadă îndurarea și puterea lui Dumnezeu. Cerul a dorit să le mai dea și alte învățături cu privire la iubirea și marea Lui putere. Dorința de răzbunare și nerăbdarea împăratului Israelului se regăsesc în versetul 21: „Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: «Să-i măcelăresc, să-i măcelăresc, părinte?»”, dar

**CÂND DRAGOSTEA
SCHIMBĂ ISTORIA
ADRA
ROMANIA**

**DRAGOSTEA
ADUCE SCHIMBĂRI
ȘI ÎN INIMA CELUI CE
O REVARȘĂ. CÂND
OAMENII LE FAC BINE
VRĂJMAȘILOR LOR,
EI ÎȘI FAC BINE
LOR ÎNȘIȘI.**

răspunsul lui Elisei este contrar așteptărilor lui. Sfatul dat de Elisei a fost acela de a nu-i ucide, ba mai mult, de a le oferi hrană și apă, iar apoi să-i elibereze. Dorința de a face dreptate și de a îndrepta lucrurile cu sabia nu intră în responsabilitățile urmașului lui Hristos. Îndemnul primit prin apostolul Pavel, în Epistola către romani 12:20 („Dimpotrivă, dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să

bea”) ne oferă o altă perspectivă asupra atitudinii și comportamentului în fața oamenilor pe care noi îi considerăm potrivnici. *Dragostea deschide ochii.* Împăratului Israelului i s-a interzis să-i lovească pe captivi, deoarece scopul minunii nu era de a obține moartea sirienilor. În felul acesta, Dumnezeuul poporului evreu ar fi fost pus într-o lumină greșită înaintea poporului Siriei.

Ospăț pentru prieteni

Relatarea din 2 Împărați continuă cu faptul că împăratul lui Israel nu le-a oferit o masă simplă, ci un prânz mare, un ospăț, după care au fost eliberați pentru a se întoarce în țara de origine. Îndemnul „dă-le pâine și apă!” însemna să-i trateze pe cei care erau prizonieri ca pe niște oaspeți. Sirienilor trebuia să li se dea o pildă despre puterea religiei israelite, care îi face pe oameni îndurători și amabili (Proverbele 25:21,22; Matei 5:43-48). Cuvântul ebraic *kerah* se traduce prin „ospăț” sau „banchet”. Sirienilor nu li s-a dat hrană obișnuită, ci din aceea care era pregătită pentru ocazii speciale. După legea nescrisă a deșertului, un om care acceptă hrană într-un cort devine un prieten și trebuie să fie protejat.³

Când s-au întors în țara lor, sirienii erau oameni cu totul diferiți față de ceea ce fuseseră când au pătruns în Israel. *Dragostea aduce schimbări și în inima celui ce o revărsă.* Când le fac bine vrăjmașilor lor, oamenii își fac bine lor înșiși. Din vrăjmași, ei au devenit prieteni. Mâncarea pe care au consumat-o le-a hrănit nu numai trupurile, ci și sufletele. Sirienii învățaseră o lecție pe care nu aveau s-o uite curând. Inițial, armata siriană a crezut că soluția pentru a cuceri Samaria era capturarea lui Elisei, dar, în final, cei captivați au fost ei. Ura și dorința de nimicire au fost înlocuite cu apreciere și aceștia au renunțat la planul inițial: „Și oștile sirienilor nu s-au mai întors pe ținutul lui Israel” (2 Împărați 6:23).

Privind la exemplul dat de Ioram și la sfatul oferit de Dumnezeu prin Elisei, ne întrebăm: Care ar trebui să fie atitudinea noastră în fața refugiaților? Poate că sentimentul de teamă este cel mai des întâlnit și este generat de faptul că nu cunoaștem detaliile și poveștile de viață cutremurătoare ale acestor persoane. Astăzi, refugiații fug din calea războiului, sperând că, într-o zi, vor găsi un loc în care să își regăsească pacea. Atunci când dragostea de oameni conduce acțiunile noastre, teama nu mai are loc în inima noastră, ci în locul ei apar acceptarea, dăruirea și dragostea, după

³ SDABC

modelul Mântuitorului. Numai printr-un astfel de spirit se pot îndrepta amărăciunea și cearta dintre oameni.

Dragostea schimbă cursul istoriei

Atitudinea lui Ioram în fața poporului care a venit să cucerească țara pe care o conducea a fost schimbată prin sfatul trimisului lui Dumnezeu, iar rezultatul a fost unul pe măsură. Ioram a realizat prin ospățul lui ceea ce nu ar fi putut realiza

pe calea forței armate. Amabilitatea se dovedește a fi o armă mai puternică decât sabia. Dumnezeu este iubitor nu numai față de cei buni, ci și față de cei răi. „El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți” (Matei 5:45).

Pentru o vreme ca aceasta suntem chemați să oferim pâine și apă celor care au nevoie. Să-i ajutăm pe cei care sunt în cea mai grea perioadă din viața lor!

(apel colectiv)

Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe a hotărât: Sâmbătă, 18 iunie 2016 – Colectă ADRA pentru refugiați în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

În contextul crizei mondiale a refugiaților și a Zilei Mondiale a Refugiaților (ONU), sărbătorită în fiecare an pe 20 iunie, cu scopul de ajuta la creșterea gradului de conștientizare și sensibilizare a opiniei publice cu privire la această temă actuală mondială, strategia ADRA România este ca sumele strânse cu ocazia acestei colecte să fie destinate, în primul rând, susținerii birourilor ADRA aflate în calea valului de refugiați, precum Turcia, Grecia, Macedonia, Serbia, Croația, Slovenia, iar în al doilea rând, la nivel național, în completarea eforturilor făcute de către autoritățile statului pentru acoperirea nevoilor de bază din cele șase centre pentru refugiați existente: București, Giurgiu, Galați, Suceava, Șomcuta Mare (Maramureș) și Timișoara.

Implică-te!

Din anul 2015, atât în țară, cât și în afara țării, ADRA România implementează proiectul „Speranță pentru imigranți”, prin care susține refugiații, imigranții și emigranții. Cei care doresc să se alăture echipei ADRA România și să se implice o pot face prin:

- » voluntariat (în țară sau în afara țării),
- » donații materiale (în special produse medicale, dar și produse alimentare, de igienă și îmbrăcăminte),
- » donații financiare în conturile ADRA,
- » donând direct pe site-ul adra.ro/doneaza, pentru proiectul „Speranță pentru imigranți”,
- » dăruind la colecta din 18 iunie 2016, care va avea loc în toate bisericile adventiste din România. ■

VINOVĂȚIA – OBSTACOL SAU O CALE DE A CREȘTE

Sentimentul de vinovăție și îngrijorare cu privire la consecințele greșelilor sunt două emoții care frământă mințile oamenilor. Dumnezeu cunoaște aceste emoții și dorește să fie folosite spre salvare, dar vrăjmașul, prin aceleași simțăminte, vrea să aducă distrugere. În ce privește vinovăția, dorim să observăm câteva aspecte: cum se naște, ce implicații are în viața personală și de credință și cum trebuie gestionată dintr-o perspectivă biblică.

Cum se naște vinovăția

În procesul creșterii, omul trece prin mai multe stadii. La început, individul ascultă de teama de a nu fi pedepsit sau de a pierde afecțiunea.¹ Pe măsură ce se maturizează, crește conștientizarea binelui și răului, dar și părerea de rău pentru o greșeală făcută altora sau lui însuși. Aceasta devine sursa sentimentului de vinovăție, care conduce la responsabilitatea de a evita răul.² Conștiința analizează acțiunile, iar pentru cele considerate greșite, îndeamnă individul să remedieze răul făcut pentru a limita sau anula consecințele dăunătoare. La rândul său, conștiința are nevoie de puncte fixe de referință pentru a evalua care este binele și răul.

Petru și Iuda sunt doi ucenici care L-au trădat pe Domnul Isus. Amândoi au trebuit să-și gestioneze vinovăția. Iuda, despre care Scriptura spune că Diavolul a pus gândurile sale în inima lui (Ioan 13:2), apăsător de păcatul vânzării sângelui nevinovat (Matei 27:4-5), s-a spânzurat. Petru, după ce s-a lepădat de Mântuitorul, „a ieșit afară și a plâns cu amar” (Luca 22:62). Aceste reacții ale ucenicilor sunt cauzate de un profund sentiment de vinovăție, care cere o rezolvare.

Vinovăția apare în urma conștientizării faptului că unele reguli sau legi morale, religioase sau juridice au fost încălcate, iar aceasta conduce la o dezaprobare de sine însuși³ și la o căutare a ispășirii greșelii. Sentimentul de vinovăție se dezvoltă împreună cu simțământul de responsabilitate⁴ care însoțește libertatea de alegere și acțiune. Din cauza aceasta, numai persoanele mature din punct de vedere moral și emoțional își asumă responsabilitatea pentru propriile acțiuni.

Implicațiile vinovăției în viața personală și de credință

Înainte de căderea sa în păcat, omul „funcționa” la capacitățile sale maxime. Exista o armonie perfectă între voință și fapte. Păcatul, care a intrat în lume prin Adam, nu a fost numai o greșeală cu caracter moral, ci a lăsat urme în natura fizică, emoțională, intelectuală și spirituală. Fizic – vârsta și statura omului au scăzut și, în consecință, puterile sale. Emoțional – sentimentele de bucurie, fericire, plăcere

nu se mai identifică întru totul cu voința lui Dumnezeu. Intelectual – puterea de a analiza și de a proiecta un plan de viață scade. Punctele sale de referință pentru a recunoaște binele și răul devin subiective și apare o înclinație naturală spre rău. Spiritual – omul este afectat cel mai mult. Dacă înainte de păcat omul căuta într-un mod natural prezența lui Dumnezeu (Geneza 3:8), după păcat, omul fuge de prezența divină.

Adam și Eva aveau o conștiință vie și dreaptă, iar prima lor faptă rea i-a făcut să se simtă vinovați și aceasta le-a influențat comportamentul și relațiile. De la primul păcat și până astăzi, simțământul de vinovăție frământă sufletele oamenilor. El este lipit de ființa noastră, de emoțiile și de inima noastră. Nimeni nu poate face excepție de la această realitate. Noi ne simțim vinovați față de noi înșine, față de ceilalți și față de Dumnezeu. Poate unii nu și-au ținut promisiunile, au mințit sau au fost egoiști, duri, indiferenți, poate alții nu au fost buni soți sau soții, nici buni părinți și nici buni prieteni. Iar lista aceasta ar putea continua, punându-l pe om în fața conștiinței sale și a Creatorului, care îl cheamă să se întâlnească cu El, dar omul se ascunde.

Fiind creștin, omul se simte vinovat față de Dumnezeu pentru că El vede și știe totul. El iubește așa de mult, iar uneori omul simte că I-a trădat dragostea. Omul cunoaște voința Sa și poate nu a acceptat-o pe deplin. Toate acestea se întâmplă pentru că păcatul a lăsat o amprentă în natura umană. Putem spune că toate simțămintele create de Dumnezeu, inclusiv vinovăția, folosite în modul dorit de El, lucrează pentru binele omului.

Cum trebuie gestionată vinovăția dintr-o perspectivă biblică

Astăzi, omul se apropie de Dumnezeu datorită Duhului Sfânt, care lucrează la simțurile sale pentru a-l repune în legătură cu Tatăl. Căderea în păcat a produs un decalaj între voință și fapte. Fără ajutorul Duhului, omul devine incapabil să trăiască potrivit idealurilor sale, cu atât mai mult în armonie cu standardul divin. Această frământare lăuntrică este descrisă de Cuvântul lui Dumnezeu în Romani 7:14-25. Textul exprimă frământarea vinovatului, care zice: „Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.”

Această constatare conduce la un strigăt al disperării: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” Vinovăția poate aduce un simțământ depresiv și împiedică omul să înainteze în viață. Dumnezeu a prevăzut cum se poate ieși din această stare. În continuare, vom prezenta câteva sugestii pentru a depăși acest impediment.

Înțelege motivul vinovăției. „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși” (1 Corinteni 11:28). De multe ori ne simțim vinovați pentru că am făcut sau am spus ceva care a rănit pe cineva. Acest tip de vinovăție poate veni chiar prin lucrarea Duhului și pune omul în alertă pentru a face tot ce depinde de el ca să nu mai repete greșeala.

Recunoaște vinovăția falsă. „Dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine” (1 Petru 4:16). Uneori, omul se poate simți vinovat fără a avea un motiv real, iar aceasta nu va ajuta la nimic, ba mai mult, îl face să se simtă rău. Măsurarea după niște standarde nerealiste și impune conduce la descurajare. Textul din Romani 7:14 sugerează ca standardul cu care ne măsurăm să fie legea duhovnicească, evitând alte legi care aduc suferințe fără sens.

Cere-ți scuze dacă este posibil. După ce s-a stabilit dacă vinovăția este productivă sau nu, poți înțelege în ce cazuri trebuie să-ți ceri scuze. Acestea trebuie să fie sincere, fără a diminua gravitatea faptelor săvârșite și trebuie asumată toată responsabilitatea greșelilor făcute, arătând prin aceasta că suferi pentru ce s-a întâmplat. Petru și-a cerut iertare plângând cu amar. Acțiunile raționale lucrate de Duhul Sfânt, asociate cu emoții curate, conduc la schimbări durabile.

La măsurile necesare pentru a evita pe viitor o greșeală asemănătoare. Încearcă să înțelegi care a fost sursa sau de ce s-a ajuns la acțiuni vinovate. Identificarea izvorului ajută la evitarea acelorași erori în viitor. Domnul Isus îl chemase pe Petru în Grădina Ghetsimani pentru a se ruga (Matei 26:41) să nu cadă în ispită, dar el a dormit în acel timp solemn, devenind vulnerabil.

Schimbă vinovăția în recunoștință. Gândește-te că în viitor ai posibilitatea de a demonstra că poți face binele acolo unde altă dată ai făcut rău. După înviere, Petru se întâlnește cu Mântuitorul, pe care îl trădase în cele mai grele momente. Și Acela care Se rugase să nu se piardă credința ucenicului (Luca 21:31-32) l-a întrebat doar: „Mă iubești?”, iar de atunci, Petru a folosit orice ocazie pentru a demonstra, prin faptele sale, că se poate conta pe el.

Iartă-te. Așa cum ești dispus să ierți un prieten, iartă-te pe tine însuși. În cazul în care vinovăția vine din lucruri pentru care ai cerut altora să te ierte și care sunt dincolo de controlul tău, trebuie să înveți să te ierți pe tine însuși ca pe un prieten. Dacă vinovăția revine, spune-i inimii tale: „Am făcut o greșeală, i-am mărturisit-o lui Dumnezeu și celui în cauză, am căutat cu toată puterea mea să o repar și am părăsit-o, iar aceasta nu mă face să fiu o persoană rea în viitor!” Nu lăsa ca greșelile reparate și vinovăția care decurge din ele să preia controlul asupra viitorului și a vieții tale.

Fă o faptă bună. Când ajuți pe altul, te ajuți pe tine. Faptele bune făcute din dragoste nu anulează greșelile trecutului, dar te ajută să mergi înainte în mod pozitiv. Ajută pe cineva să-și clădească o imagine reală și pozitivă despre sine, văzând cum Dumnezeu îl poate folosi după voia Sa. Unele studii au arătat că, atunci când ajuți pe altul, vei avea un beneficiu în sfera sănătății psihice și fizice.

Încorporează în viața ta o activitate spirituală. Credința în Dumnezeu este benefică în gestionarea și vindecarea simțământului de vinovăție. Participarea la serviciile de închinare și la grupele de rugăciune aduce beneficii spirituale, psihice și fizice. Studiile au demonstrat că persoanele care au o viață spirituală și se roagă depășesc stresul cu mai multă ușurință și se însănătoșesc mai repede în timpul unei boli. Decide să mergi regulat într-un loc de închinare și rugăciune împreună cu alte persoane și petrece timp în natură.

Romani 5:12-21 descrie modul în care păcatul se instalează în omenire, aducând vinovăția. Soluția oferită de Dumnezeu pentru a ieși din această situație de sclavie este supraabundența harului (v. 20), care are o logică divină și nu se aseamănă cu logica omenească „după faptă și răsplată”.

Daniel este un exemplu elocvent al modului în care putem să ne eliberăm de vinovăția colectivă sau individuală. El face un inventar al vieții sale personale, dar și al vieții poporului său și observă că lucruri nedorite sau chiar urâte de el au fost săvârșite. În Daniel 9:3-19, vedem cum el pune înaintea Domnului Isus toată vinovăția pe care conștiința sa o simte. El spune: „Nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine”, iar după aceea face apel la abundența harului, care nu întârzie să aducă rod dătător de pace. În procesul mântuirii, simțământul de vinovăție poate veni ca un rezultat al lucrării Duhului Sfânt (Ioan 16:8). „Dumnezeu ne descoperă vinovăția, ca să putem alerga la Hristos și, prin El, să fim eliberați din robia păcatului, să ne bucurăm de slobozenia fiilor lui Dumnezeu. În pocăință sinceră, putem să venim la piciorul crucii și să depunem poverile noastre.”⁵

„Este adevărat că orice pedeapsă deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie, dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei rodul dătător de pace al neprihănirii” (Evrei 12:11).

Când se compară cu idealurile conștiinței și cu Legea, omul poate să se simtă vinovat din cauza greșelilor sale, dar Dumnezeu promite iertarea, vindecarea și puterea Duhului pentru a birui prin credință în harul Său. Nimeni nu va simți nevoia de salvator dacă nu se simte vinovat de ceva. Folosește vinovăția ca pe un mijloc care te apropie de Cel care va împlini ce a început în viața ta. ■

Samuel Negrea este pastor al Bisericii Adventiste Addison (Chicago) IL, USA.

¹ Edoardo Giusti, Riccardo Bucciarelli, *Terapia del senso di colpa*, Sovera Edizioni, 2011, p.12.

² Jakub Gorczyca, *Essere per l'altro*, Gregorian Biblical BookShop, 2011, p. 67.

³ *Enciclopedia Treccani alla voce «Colpa»*.

⁴ „Colpa” în *Universo del Corpo* de Lucio Pinkus – Treccani (1999).

⁵ Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 10.

**UNDE S-A ÎNMULȚIT
PĂCATUL, ACOLO HARUL
S-A ÎNMULȚIT ȘI MAI
MULT. (ROMANI 5:20)**

CONFERINȚA MUNTENIA AȘTEPTÂND ȘI GRĂBÎND!

Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?» Isus i-a răspuns: «Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.» Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii” (Matei 22:36-40). Cuvintele Mântuitorului reprezintă stilul de viață în care ucenicii de ieri și de azi își trăiesc credința. Iubirea față de Dumnezeu face ca veștile bune ale Evangheliei să fie revărsate spre semeni. Astfel, misiunea Bisericii Adventiste din zona Munteniei este îndreptată spre credincioșii ce o compun, pentru hrănirea lor spirituală, motivarea pentru slujire și acoperirea nevoilor specifice, dar și spre semeni, ca să primească și să se bucure de darurile Evangheliei, care înnoiesc viața în toate aspectele ei și deschid perspectiva plină de speranță a vieții veșnice!

Așa a fost primit mandatul de la pionierii adventiști pe teritoriul Munteniei. La începutul anilor 1900, coloniștii germani veniți din Rusia au înființat prima comunitate adventistă din România, la Constanța – Biserica Viile Noi. Ulterior, până în anul 1920, în România, adventismul s-a răspândit în special pe teritoriul de astăzi al Conferinței Muntenia – din cele 13 câmpuri misionare, 9 erau în Muntenia. Astăzi, cei peste 18 600 de membri botezați se închină în 266 de biserici și 60 de grupe și au învățat de la înaintașii lor să-și arate iubirea față de Dumnezeu slujindu-i pe semeni, pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să crească neîncetat.

În general, predicarea Evangheliei s-a desfășurat în condiții ostile, ceea ce a dezvoltat spiritul inovator și creator al misionarilor timpurilor noastre. Una dintre caracteristicile slujirii Bisericii Adventiste din Conferința Muntenia a fost puterea de a descoperi și de a propune noi mijloace de slujire a semenilor și de predicare a Evangheliei. Dumnezeu să primească toată slava pentru numărul frumos de suflete pe care Evanghelia le atinge prin credincioșii adventiști din Muntenia și, în același timp, tot El să-i susțină în responsabilitatea copleșitoare care le-a fost încredințată. Îndemnul lui Isus de a fi credincioși în cele două direcții – slujirea lui Dumnezeu și a semenilor –, s-a văzut în centrul preocupărilor adventiștilor din Muntenia, atât la nivel instituțional, cât și la nivel individual.

În ultimii patru ani, după modelul pionierilor, bisericile noastre au fost încurajate să organizeze grupe mici de studiu biblic, adică să existe comunități mici în diferite case. În intimitatea unei atmosfere de familie și de încredere, peste 870 de musafiri au urmat studii biblice în cele 366 de grupe din casele adventiștilor, mișcați și însuflețiți de modelul acesta de slujire. Modelul clasic de misiune este însoțit de centrele de influență, organizate și dezvoltate în spații cu acces public, în aglomerațiile urbane. La Tulcea și Giurgiu, voluntarii adventiști oferă servicii sociale, meditații pentru elevi, la care se adaugă activitatea altor credincioși adventiști din cele 12 centre de corespondență Sola Scriptura și 9 librării, care s-au îngrijit doar anul trecut de peste 2 000 de persoane, ajutându-le să parcurgă cursurile biblice prin corespondență.

În mod providențial, „brațul drept” al Evangheliei a început să slujească printr-o instituție a bisericii, prima de acest fel din Muntenia, în anul 2014. Centrul Medical Premed oferă consultații și tratamente medicale pentru diferite afecțiuni, cursuri de stil de viață sănătos, având ca preocupare principală Secția de recuperare medicală. Conferința Muntenia a demarat construirea unui sanatoriu la Urleta, în județul Prahova, care, atunci când va fi finalizat, alături de Premed, va lucra cu putere și eficiență pentru răspândirea beneficiilor Evangheliei.

Prin „Caravana Sănătății”, anul trecut, în autobuzul amenajat ca un cabinet medical mobil, peste 750 de voluntari adventiști au oferit servicii și materiale informative medicale la peste 10 000 de oameni. Sunt de neuitat cazii-

le în care autoritățile locale au oferit sprijin, inclusiv financiar, Bisericii Adventiste, pentru a duce la cât mai mulți oameni vestea despre o viață mai bună. Atitudinea binevoitoare este construită și dezvoltată prin activitățile dedicate oficialităților ce administrează viața publică, programe ce promovează relațiile oficiale și libertatea religioasă. „Săbădul Ușilor Deschise”, tot mai des organizat în bisericile noastre (aproximativ 20 de evenimente de acest fel în ultimii 2 ani), este ocazia în care spunem „mulțumesc” oficialităților locale și în care expunem viziunea de slui-

re a Bisericii Adventiste mondiale, prezentând idealurile și aspirațiile adventiștilor. Concertele și simpoziunile de libertate religioasă, desfășurate în parteneriat cu instituții publice² și care se bucură de participarea personalităților publice, ne oferă ocazia de a demonstra faptul că, atunci când oamenii cu frică de Dumnezeu au libertatea să-și manifeste valorile, societatea este mai bine slujită.

Un alt mijloc eficient de răspândire a valorilor Evangheliei este reprezentat de instituțiile de educație. Prin eforturi inimaginabile, dar binecuvântate de Dumnezeu, imediat după Revoluția din decembrie 1989, în cadrul Bisericii Popa Tatu a fost înființată prima grădiniță adventistă din România. Acum, credincioșii din Muntenia susțin 5 școli primare³, 14 grădinițe⁴ și un liceu⁵. Anual, peste 1 000 de elevi, dintre care aproape 400 provin din familii neadventiste, învață în aceste centre de educație și, numărând și membrii familiilor acestora, pu-

**ÎN LUMINA
EVANGHELIEI
GABRIEL
IȘVAN**

**„PRINTR-O
PURTARE SFÂNTĂ
ȘI EVLAVIAOSĂ,
AȘTEPTÂND ȘI
GRĂBIND VENIREA
ZILEI LUI DUMNEZEU.”
(2 PETRU 3:11)**

tem spune că în fiecare an aproape 4 000 de oameni sunt influențați zi de zi de programul adventist de educație. În anul școlar 2015–2016, 46 dintre elevii școlilor adventiste au fost botezați, la care se adaugă unii părinți ai elevilor, care au încheiat și ei legământ cu Dumnezeu. Responsabilitatea imensă a slujirii de bună calitate, desprinsă din această realitate ce stă pe umerii celor 100 de profesori adventiști, face ca pregătirea și dezvoltarea continuă să fie una din prioritățile acestora. Conferința Muntenia susține anual un program de burse de studiu în pedagogie pentru 5 persoane, ca astfel să fie acoperit necesarul de personal didactic calificat pentru centrele de educație adventistă.

Prin alte programe educative, adventiștii ating alte mii de suflete. La Școala biblică de vacanță, doar în anul 2015 au participat peste 2 220 de copii. Olimpiada de științe⁶ este un alt domeniu care slujește nevoilor copiilor adventiști, proiect pe care Conferința Muntenia îl susține cu entuziasm. Nu uităm îndemnul Mântuitorului de a avea grijă de cei privați de libertate, de a-i iubi, de a-i sluji și de a-i chema la o viață mai bună. În cele 15 penitenciare din Muntenia, peste 400 de deținuți participă la programele susținute de peste 170 de voluntari adventiști.

Pentru împlinirea nevoilor tinerilor și copiilor, peste 500 de credincioși adventiști sunt instruiți anual. Aceștia

se îngrijesc de cei peste 1 900 de participanți la cluburile de licurici, exploratori, companioni, cărora li se adaugă și cei peste 400 de studenți din AMiCUS⁷. Proiecte ca „Lecturici”⁸, „Isus este totul, prietene”, studierea manualului de doctrine pentru tineri *Asemenea lui Isus*, „10 zile de rugăciune” își propun să-i apropie pe tineri și copii de cărți, dar mai ales de Carte. Zecile de festivaluri, taberele, camporeele și excursiile angrenează sute de voluntari care ajută mii de tineri și copii să fie modelați de valorile biblice și pregătiți să slujească Domnului. Bine cunoscutele proiecte cu deschidere socială: Zi de bine, Orașelul copiilor, TinSerV ș.a. le oferă tinerilor adventiști ocazia să slujească zeci de mii de oameni. La toate aceste metode de vestire a veștilor bune, devenite clasice, platforma Respiro vine cu un suflu nou, adaptat nevoilor contemporane ale tinerilor. Prin programul „Trăiește de 10”, Asociația Respiro, extensie a Departamentului Tineret, pregătește 90 de traineri voluntari, care predau seminare educative în școli, la peste 2 400 de elevi. Taberele cu acești elevi din școlile publice, mai ales cele de instruire cu profesorii lor, sunt ocazii minunate în care valorile Evangheliei sunt apreciate și-și arată rodul. Site-urile coordonate de Respiro⁹ oferă informații și asistență în domenii variate ale vieții: studiu biblic, cursuri de dezvoltare personală, articole și cărți creștine, videoclipuri inspiraționale etc. Din statisticile de până acum, aproape 50 000 de oameni beneficiază de slujirea Respiro. Multe din planurile și strategiile echipei Respiro sunt stabilite la Centrul de influență Ceainăria Respiro, din centrul vechi al capitalei, acesta fiind un proiect unic în România. Ceainăria oferă un spațiu cu acces public neutru, în care programul „Step by step in business”¹⁰ s-a putut desfășura cu succes.

În domeniul predicării Evangheliei prin mijloace contemporane, în Conferința Muntenia s-a născut primul program radio în format podcast în limba română. Emisiunea „Texte și Semnificații” este disponibilă pentru românii din întreaga lume pe orice aparat conectat la internet (telefon mobil, tabletă, computer ș.a.) și este distribuită prin

rețeaua Radio Mondial Adventist (AWR), fiind până acum singura emisiune în limba română prezentă în această rețea.

Structura teritorială a Conferinței Muntenia și, mai ales, resursa umană devotată lucrării lui Dumnezeu, cu spirit de sacrificiu și inițiativă, permit desfășurarea unor activități și proiecte ample, organizate pe zone, în general în jurul municipiilor reședințe de județ. Concertele tematice, crosurile sportive, marșurile antifumat sunt proiecte care mobilizează credincioșii dintr-un județ, implicându-i în acțiuni care atrag atenția presei locale. Proiectul Muzeul Crucii, având până acum două ediții, i-a provocat pe bucureșteni ca în Săptămâna Patimilor să mediteze mai profund asupra semnificației suferinței, morții și învierii Mântuitorului Isus Hristos. Satul biblic, cu cele două ediții ale sale, a fost proiectul care a solicitat cel mai mult bisericele adventiste. Aproape 1 000 de voluntari au pregătit un sat antic evreiesc în miniatură, pentru a atrage atenția populației la frumusețea Bibliei, la faptul că valorile ei sunt proaspete și bune pentru societatea de azi. Zeci de mii de oameni au vizitat Satul biblic, iar faima lui a depășit granițele țării; autocare cu vizitatori au venit din Bulgaria, iar prin intermediul presei naționale¹¹ și internaționale¹², alte poate sute de mii de oameni au aflat că, în Europa, România a fost gazda unui proiect unic. În modelul acesta al unității unei zone, în Dâmbovița, Prahova, Giurgiu, Ilfov, Buzău, Ialomița, Călărași, Brăila, Tulcea, Constanța și București, Evanghelia celor trei îngeri este vestită cu putere, spre mântuirea celor ce o acceptă.

Pentru motivarea, echiparea și împreună-simțirea a armatei de voluntari descrisă mai sus, Conferința Muntenia a dezvoltat centrele de recreere de la Moieciu de Sus, de la Sinaia și de la Eforie Nord. Motivarea continuă de a împlini cât mai multe din nevoile membrilor și ale semenilor, în general, a dus și la organizarea excursiilor cu tematică biblică, la care poate participa oricine, pastori și membri laici. Locurile propuse până acum pentru vizitare au fost cele cu rezonanță istorică pentru credința creștină: prime-

le biserici din Asia Mică (Turcia de azi), Mișcarea de reformă apuseană și atacul contrareformei (Roma, Valea Valdenzilor, Geneva). Astfel, adevărul Scripturii este reafirmat în mintea participanților și entuziasmul pentru cauza lui Isus, ce i-a caracterizat pe primii creștini, este însușit și de generațiile actuale.

Și câte alte lucruri s-ar mai putea spune despre credincioșii adventiști din Conferința Muntenia, căci fiecare dintre ei are o istorie de viață condusă de Dumnezeu, care așază înaintea copiilor Săi faptele bune pe care ei să le facă,

pentru ca lumea, văzându-le, să-L „slăvească pe Tatăl care este în ceruri” (Matei 5:16). Știind că trăim în timpul sfârșitului, avem mandatul divin de a trăi prin harul divin lumina Evangheliei, „printr-o purtare sfântă și evlavioasă” (2 Petru 3:11), devenind astfel cele mai convingătoare argumente în favoarea slavei lui Dumnezeu, astfel încât tot mai mulți să vină și să-L urmeze doar pe El. Privilegiul acesta ne onorează și ne motivează să fim harnici pentru cauza Domnului nostru, purtând în inimă și pe buzele noastre rugăciunea: „Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22:20). ■

¹ Ellen G. White, *Dietă și hrană*, p. 73.

² Mese rotunde, concerte și simpozioane organizate la Târgoviște, Buzău, Ploiești, în parteneriat cu prefectura, consiliul județean, universități ș.a.

³ Școli primare și gimnaziale în București, Ploiești, Brăila, Constanța, Cernica.

⁴ Grădinițe: 5 la București, 2 la Buzău, câte 1 la Târgoviște, Ploiești, Măgureni PH, Giurgiu, Slobozia, Brăila, Constanța.

⁵ Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu” din București.

⁶ Olimpiada de științe se adresează elevilor adventiști care nu pot participa la olimpiadele școlare obișnuite, deoarece fazele superioare ale acestora sunt organizate de obicei în Sabat. Anul acesta, Olimpiada de științe este organizată pentru: limba română, matematică, biologie, chimie, geografie, limba engleză.

⁷ Filiale AMiCUS din Conferința Muntenia: București, Cernica, Brăila, Ploiești.

⁸ Lecturici - www.lecturici.ro, – este un proiect care se adresează copiilor cu vârsta între 5 și 11 ani și își propune (re)deschiderea apetitului copiilor pentru lectură și dezvoltarea capacității de relaționare părinți – copii.

⁹ Site-uri Respiro: www.respirotime.ro, www.mybible.ro, www.mastertin.ro, www.bibliotecarespiro.ro, www.teajut.ro, www.asociatiare Spiro.ro, www.centrulrespiro.ro

¹⁰ „Step by step in bussines” – program finanțat din fonduri europene, prin care 400 de cursanți au beneficiat de cursuri gratuite de antreprenoriat, iar 40 dintre ei au fost finanțați cu câte 25 000 euro în vederea deschiderii unei afaceri.

¹¹ Grupuri media ce au mediatizat Satul biblic: Prima Tv, Radio România Actualități, Adevărul, România Liberă, ziare.com, Mediafax, Agerpres, Centrul Media Adventist etc.; Grupuri media ce au mediatizat Muzeul crucii: Antena 3, Agerpres, Mediafax, Radio România Actualități ș.a.

¹² Adventist Review, Adventist Network News.

Gabriel Ișvan este directorul Departamentului Libertate Religioasă și Comunicare, Conferința Muntenia.

ALERG SPRE ȚINTĂ

Congresul Național AMiCUS România: 15–17 aprilie 2016

Dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:13,14).

Ne-am dorit ca gândurile lui Pavel să fie și gândurile noastre atunci când am ales mottoul care să ne însoțească pe tot parcursul Congresului Național AMiCUS 2016 – „Alerg spre țintă!” – organizat în perioada 15–17 aprilie, la Centrul Educațional Adventist Stupini. Evenimentul a reunit aproape 700 de studenți și foști studenți din toată țara.

NE DORIM CA, ÎN AMiCUS, ÎNȚELEPCIUNEA, PASIUNEA, MOTIVAȚIA CORECTĂ ȘI ENTUZIASMUL STUDENȚESC SĂ CARACTERIZEZE FIECARE PAS PE CARE-L VOM FACE CĂTRE ȚINTĂ!

Entuziasmul tinerilor, buna dispoziție și spontaneitatea s-au văzut chiar din deschiderea evenimentului, prin pregătirea punctelor din program, prezentarea fiecărei filiale în parte și salutarile lor pline de originalitate, cu specificul lor și al zonei unde își desfășoară activitatea. Pe durata congresului, ne-am bucurat de ideile, realizările și experiența acumulată de fiecare filială AMiCUS pe parcursul acestui an universitar. Acest schimb de experiență ne ajută să privim cu încredere spre următorul an și să ne stabilim ținte înalte, dezvoltând astfel, pas cu pas, activitatea Asociației Studențești AMiCUS.

Ne-am bucurat și de prezența câtorva invitați speciali care ne-au îndrumat gândurile și atenția

către ținta spre care merită cu adevărat să alergăm. Astfel, vineri seara l-am avut alături de noi pe Ignazio Barbuscia (director, Departamentul Tineret – Italia), sâmbătă dimineață, pe Marius Munteanu (director, Departamentul Educație și Capelanie – Diviziunea Inter-Europeană), iar sâmbătă după-amiază, pe Ștefan Tomoiagă (președinte, Uniunea Română).

Mottoul „Alerg spre țintă” a avut o aplicabilitate practică duminică, 17 aprilie, în cea de-a treia zi a congresului, când a fost organizat un cros caritabil pentru copiii dependenți de dializă. Cele aproximativ 150 de persoane, tinere și mai puțin tinere, care au luat startul în acest cros, s-au putut bucura de o vreme foarte bună, într-o zonă superbă de pe Tâmpa, cu aer curat și priveliște minunată, alergând pentru copiii a căror viață depinde de un aparat. În cadrul acestei activități, prin donațiile participanților și ale vizitatorilor la cros, s-au strâns peste 3 500 de lei, sumă care a fost redirecționată către Asociația pentru Empatie și Solidaritate „Delia Grădinaru”.

Cu o zi înainte de începerea programului în plen, a avut loc Adunarea Generală în cadrul căreia delegații din fiecare filială au făcut o analiză a activității din ultima perioadă, după care, în funcție de nevoile identificate, s-au discutat pla-

nurile de viitor. În ceea ce privește partea electivă, și-au încheiat mandatul tineri dedicați, tineri cu viziune, cu multă dragoste pentru oameni, cu dorință de a-i ajuta pe cei din jur să se dezvolte și să crească din toate punctele de vedere. Astfel, vrem să le mulțumim Evelinei Cătrună (secretară) și lui Radu Bompa (coordonator proiecte) pentru toate eforturile depuse, pentru susținerea, implicarea și interesul pe care l-au dovedit prin tot ceea ce au făcut.

Din punct de vedere administrativ, odată cu dezvoltarea activității AMiCUS, au fost necesare câteva schimbări în regulament. Una dintre schimbările survenite a fost mărirea comitetului național, adăugându-se celor trei funcții (președinte, secretar, coordonator de proiecte) încă două. Astfel, au fost aleși: Gicu Dohotar (președinte), Narcisa Gui (secretară), Bianca Aelenei (coordonator proiecte), Daniel Tomoiagă (director, Departamentul Relații publice și marketing) și Rebeca Preda (director, Departamentul Cultural și Recreativ). Acești 5 membri AMiCUS aleși, împreună cu Marcel Brândzanic (director asociat, Departamentul Tineret din cadrul Uniunii), vor forma echipa care va coordona activitatea AMiCUS pe plan național până la următorul congres național, care va avea loc în aceeași perioadă, în 2017.

Ne dorim ca, în AMiCUS, înțelepciunea, pasiunea, motivația corectă și entuziasmul studențesc să caracterizeze fiecare pas pe care-l vom face către țintă!

„Suntem prinși frecvent între multe activități și responsabilități uzuale. Astfel, de multe ori, suntem distrași de la obiectivul suprem. Perioada studenției conține multe încercări. Sunt nume-

roase lucruri care pot influența deciziile care se iau în această etapă a vieții. Astăzi, societatea are multe oferte care ne împiedică să rămânem fideli diferitelor obiective, cum ar fi: educația, valorile creștine... Acest cadru AMiCUS poate fi ajutorul prin care tinerii să aibă un parcurs finalizat cu atingerea țelului propus... Ținta reprezintă apropierea de Isus. Alături de El vom experimenta ceva diferit față de rutina în care am fost prinși. Vom trăi o dimensiune a realității cu mult mai bună și mai frumoasă.” (Ignatio Barbuscia)

„Cred că lumea noastră are nevoie să vadă tineri umblând cu Dumnezeu. Când societatea vede tineri îndrăgostiți de Dumnezeu, aceasta este o mare provocare.” (Marius Munteanu)

„Te-ai gândit că ai putea avea o țintă greșită? Oare este posibil să alergi cu putere, cu toată energia, dar să ai o țintă greșită?... Care este ținta? Evrei 12:2: «Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus.»” (Ștefan Tomoiagă)

Dincolo de marile evenimente, de întâmplările de zi cu zi și de clipele care vin și pleacă, ne dorim un scop mult mai înalt care să ne conducă întreaga existență. Noi l-am găsit, dar știm că acest lucru nu-i suficient, iar pentru a ajunge acolo trebuie să acționăm! Noi am decis să alergăm împreună spre țintă!

Haideti să fim prieteni, alergând împreună spre țintă! ■

Marcel Brândzanic este director asociat – Departamentul Tineret, Uniunea de Conferințe.

„SĂ NE UITĂM ȚINTĂ LA CĂPETENIA ȘI DESĂVÂRȘIREA CREDINȚEI NOASTRE, ADICĂ LA ISUS.” (EVREI 12:2)

ÎNCEARCĂ CEVA NOU

Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou și-i gata să se împlină. (Isaia 43:18-19)

Am urmărit cândva un reportaj filmat într-un sat – poate unul dintre cele mai sărace sate din România. Familii locuind în case din lut, construite după „arhitectura” proprie, cu materiale găsite la gropile de gunoi ale marilor orașe, cu familii numeroase locuind într-o singură încăpere, având un regim alimentar de multe ori sub limita supraviețuirii. Am fost profund și plăcut impresionat când am văzut o mână de oameni cu inimă pentru condiția acestor săraci, care s-au implicat în viața lor pentru a-i ajuta material, educațional și spiritual. Și de data aceasta, Biserica Adventistă, prin Serviciul Umanitar pentru Penitenciare (mulți bărbați și femei din acest sat fiind implicați în acte infracționale și ajungând în închisoare ca urmare a faptelor lor), a luat inițiativa de a vizita cătunul uitat parcă de lume, încercând să le ofere acestor ființe

umane statutul pe care îl merită, și anume acela de „oameni”.

Întregul reportaj a avut un impact emoțional asupra mea, dar în mod special am fost impresionat în final, când reporterul l-a întrebat pe un copil de 5-6 ani ce și-ar dori cel mai mult. Răspunsul lui a fost „să vină tata acasă”. Nu a amintit nimic de dulciuri, ciocolată, mașinuțe sau o pereche nouă de pantofi. Singura lui dorință a fost „să vină tata acasă”. Am închis computerul și am rămas tăcut. M-am gândit la acel copil care nu-și dorea nimic altceva decât „să vină tata acasă”, m-am gândit la atâția copii din lumea noastră care nu mai au pe cine aștepta... Și apoi, gândul mi s-a dus la un popor în așteptare; niște copii ceva mai mari, mai maturi, care de când se știu sunt tot în așteptare. Ce așteaptă ei de fapt? „Să vină Tata acasă.” Așa a promis El când a plecat:

NECREDINȚA,
SPIRITUL
LUMESC, LIPSA
DE CONSACRARE
ȘI CERTURILE DIN
AȘA-ZISUL POPOR
DECLARAT AL LUI
DUMNEZEU SUNT
CELE CARE
NE-AU ȚINUT
ATĂT DE MULȚI ANI
ÎN ACEASTĂ LUME
A PĂCATULUI ȘI
A ÎNTRISTĂRII.

„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:2-3).

Care este condiția în care se află acești copii care așteaptă întoarcerea Tatălui? Nu poate fi descrisă în cuvinte. Iar dacă vrei cu adevărat să folosești un vocabular adecvat situației în care aceștia se află, te încurajez să citești Apocalipsa 3:17: „...ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” În pofida abundenței hranei pe care o au în cămările lor și în cărțile lor de religie, chiar dacă locuiesc în palate construite după proiectul unor arhitecți celebri, chiar dacă conduc mașini de lux, ei rămân tot „ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi”. Dacă îi întrebi ce-și mai doresc, vor începe să-ți vorbească despre proiecte de evanghelizare după cele mai noi metode, folosind tehnologia de ultimă generație, îți vor spune despre planurile de a construi o nouă biserică, deoarece vechea biserică nu mai corespunde standardelor moderne, eventual te vor întreba dacă nu poți găsi tu pe cineva care să sponsorizeze un astfel de proiect.

În prezența unor asemenea „copii” care sunt încă în așteptare, te întrebi: De fapt ce așteaptă aceștia? Nu, nu doresc să spun că așteptările lor sunt rele. Ei nu așteaptă asemenea poporului Israel din vechime un Mesia care să le ofere locul întâi între națiunile lumii; un Împărat care să-i conducă la prosperitate materială fără precedent în istoria planetei. Ei așteaptă noi proiecte „de sus”; nu mai de sus decât structurile organizatorice. Ei așteaptă să vadă când și cum va implementa papalitatea legea duminicală, cum va fi stabilită noua ordine mondială, cum va strânge mișcarea ecumenică laolaltă toate religiile lumii (mai puțin a lor) sub același drapel, ca numai după aceea să-și facă planuri cum să-L aștepte pe Tata.

Mă întreb ce așteaptă de fapt acești „copii” – proiecte, planuri, împlinirea unor profeții sau... Îl așteaptă pe Tata să vină acasă?

Am primit într-o zi un mesaj din partea unuia din acești „copii”. Dincolo de cuvintele prin care își descria starea sufletească în urma unor experiențe de viață ratate, i-am citit durerea sufletească pentru ceea ce i s-a întâmplat în trecut. Cu alte cuvinte, nu se putea desprinde de trecut. Trăia în trecut, gândea în trecut, se frământa pentru experiența trecutului. Vestea bună pentru acest locuitor al „cetăților antice” este cuprinsă în mesajul: „Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi!” (Isaia 43:18). Făgăduința Tatălui nu se află în trecut. Da, promisiunea a fost făcută în trecut, dar evenimentul

întoarcerii este undeva în viitor. Un om cu fața întoarsă spre trecut nu va fi niciodată în stare să ajungă unde și-a propus. Obiectivul de atins nu se află în trecut. „Nu vă mai gândiți la ceea ce a fost înainte.” Dacă experiențele trecute în așteptarea întoarcerii acasă a Tatălui sunt cele care ne-au dezamăgit până acum, e timpul să încercăm ceva nou.

Cred că nu o dată cei puși să vegheze pe zidurile cetății s-au confruntat cu întrebarea unor așteptători: „Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?” (Isaia 21:11). „Străjerule, când vine Tata acasă? Când se întoarce?” Ce răspuns le vom da acestora? Așteptăm să spunem ce ni se recomandă „de sus?” Le oferim ce ar dori ei să audă sau răspunsul pe care-l dă Biblia la această întrebare? Despre fiii lui Isahar se spune că „se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuia să facă Israel” (1 Cronici 12:32). Unde sunt fiii lui Isahar acum să le spună așteptătorilor în ce vremuri trăim și ce trebuie cu adevărat să facă un „copil care îl așteaptă pe tata”?

V-ați întrebat vreodată de ce după două mii de ani de când Isus a promis că Se va întoarce să ne ducă acasă (vezi Ioan 14:1-3), noi suntem încă aici? Unii au emis ideea că Domnul este încă în cer, pregătind „locașuri” pentru noi. Alții spun că Isus încă nu știe exact data întoarcerii Sale, deoarece Biblia spune că numai Tatăl cunoaște acest lucru (vezi Matei 24:36). Alții dau vina pe profeții, iar alții se încapățânează să fixeze date ale revenirii, care de fiecare dată sunt contrazise de realitate.

Am găsit trei declarații care par să facă lumină în acest subiect mult discutat în zilele noastre. Iată-le:

„Dacă, după Marea Dezamăgire din 1844, ar fi rămas neclintii în credință și ar fi urmat uniți pe calea deschisă de providența lui Dumnezeu, primind solia îngerului al treilea și propovăduind-o cu puterea Duhului Sfânt în lume, adventiștii ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu. Domnul ar fi lucrat cu putere împreună cu eforturile lor, lucrarea ar fi fost încheiată, iar Hristos ar fi venit deja pentru a-i da poporului Său răsplata.” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, p. 695)

„Cei patruzeci de ani de necredință, murmurare și răzvrătire au ținut Israelul din vechime în afara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc...

**DOMNUL HRISTOS
AȘTEAPTĂ CU
MULT DOR SĂ
SE MANIFESTE
ÎN BISERICA SA.
CÂND CARACTERUL
DOMNULUI
HRISTOS VA FI ÎN
MOD DESĂVÂRȘIT
REPRODUS
ÎN POPORUL SĂU,
ATUNCI EL VA VENI
SĂ-I IA LA SINE
CA FIIND AI SĂI.**

Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și certurile din așa-zisul popor declarat al lui Dumnezeu sunt cele care ne-au ținut atât de mulți ani în această lume a păcatului și a întristării.” (*Ibid.*, p. 696)

„Domnul Hristos așteaptă cu mult dor să Se manifeste în biserica Sa. Când caracterul Domnului Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul Său, atunci El va veni să-i ia la Sine ca fiind ai Săi.” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 69)

Din cele trei declarații prezentate mai sus, înțeleg că responsabilitatea pentru întârzierea întoarcerii Tatălui este plasată asupra bisericii – asta înseamnă asupra așteptătorilor, și nu asupra Celui Așteptat. „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii” (2 Petru 3:9).

Ce ne mai ține încă în lumea aceasta? Spre cine să îndreptăm degetul arătând cauza pentru care „Tatăl nu Se întoarce încă acasă?”

Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare, certurile din așa-zisul popor declarat al lui Dumnezeu, lipsa interesului pentru nevoile fizice și spirituale ale celui de lângă mine, pe care cu atâta mândrie în piept îl declar „necredincios”, culminând (sau însumându-le pe toate cele amintite mai sus) cu eșecul de a reproduce în mod desăvârșit caracterul Domnului Hristos în noi – iată care sunt păcatele care încă ne țin prizonieri în lumea aceasta, frustrându-i și pe cei din jur de odihna pe care Isus a promis-o acestui pământ odată cu venirea Sa.

PE O SCARĂ DE LA 1 LA 10, UNDE SE AFLĂ BISERICA ÎN AȘTEPTAREA EI CA „TATĂL SĂ SE ÎNTOARCĂ ACASĂ”? DACĂ MERGEM ÎN ACEEAȘI DIRECȚIE, ÎN ACELAȘI RITM, PREOCUPAȚI DE ACELEAȘI PROBLEME, AVÂND ACELEAȘI IDEALURI, CE ȘANSE AVEM SĂ-L VEDEM PE TATĂL ÎN VIITORUL APROPIAT?

Permiteți-mi, vă rog, să pun câteva întrebări:

Ce viziune ai cu privire la această biserică? Pe o scară de la 1 la 10, unde se află biserica în așteptarea ei ca „Tatăl să Se întoarcă acasă?” Dacă mergem în aceeași direcție, în același ritm, preocupați de aceleași probleme, având aceleași idealuri, ce șanse avem să-L vedem pe Tatăl în viitorul apropiat? Cum vezi această biserică din care faci parte în următorii 2-3-5 ani?

Nu vi se pare că, în loc de a accepta recomandarea Martorului credincios și adevărat, care are exact medicamentul pentru „boala” noastră, am devenit experți în tratarea simptomelor cu calmante, în locul unei operații efectuate de marele Medic?

Când văd lipsa interesului pentru lucrurile spirituale, apelez imediat la „algocalminul” – *sunt membru cu drepturi depline în această biserică*. „Am și o poziție care mă recomandă – sunt pastor, prezbiter (prim), diacon, director etc.”

Când văd lipsa de interes pentru „făgăduința Tatălui” (Faptele 1:4) – revărsarea Duhului Sfânt – (sau poate greșesc...), există interes pentru acest subiect? Vizitați biserica într-o miercuri seara, la ora de rugăciune, și veți vedea câți sunt prezenți pentru a se uni în rugăciune ca să ceară revărsarea ploii târzii. Mai simplu, apelez la „ibuprofenul”: „Sunt la zi cu plata zecimii și păstrez Sabatul după toate regulile Bibliei și ale Spiritului Profetic.”

Când văd lipsa unității și a iubirii între membrii bisericii, imediat caut în dulap un „paracetamol” care mă calmează: „Fac parte dintr-o biserică mondială ce deține 175 de spitale și sanatorii, 7 842 școli și universități și 14 centre media.”

Uităm de fapt că poziția în biserică, zecimea, Sabatul, universitățile și spitalele nu pot mântui pe nimeni.

Am citit în expresia feței aceluia băiat care-și aștepta tatăl să se întoarcă acasă, un amestec de tristețe și speranță. Era dorul de tată, dorul de a-l revedea, de a-l strânge în brațe și de a se cuibări la pieptul lui, dorul de a-i spune: „Tată, mi-a fost așa dor de tine!”

Există acest dor și în inima mea? Dar în inima ta există?

Nu credeți că a sosit momentul să-L așteptăm cu adevărat pe „Tată să Se întoarcă acasă?” Aici, la casa noastră, după care El ne-a promis că vom merge cu Sine la casa Lui.

„Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” (2 Corinteni 6:2) ■

Mihail Baciu este pastor în SUA.

schimb de experiență

lansare de proiecte

standuri interactive

dezvoltare personală

socializare

muzică

activități misionare

mulți prieteni

conectează-te

NETIMITAT

LA VIAȚĂ

congresul tinerilor adventiști
târgu mureș • 10-14 august 2016

înscriserile se fac la adresa www.congrestineret.ro în perioada 1 iunie-20 iulie 2016

CINE ȘTIE RĂSPUNDE

Citește ghicitorile de mai jos și alege răspunsul corect din partea dreaptă.

Cine știe să ne spună
Ce apostol fu chemat
De Isus ca să-L atingă,
Că-l trup viu, să se convingă!

Un preot care slujea
De un înger fu vestit
Că un fiu el va avea
Și IOAN va fi numit!

Cineva cam prefăcut
L-a vândut cu un sărut,
Pe Isus al lor iubit învățător
Celor care îl vânau de zor!

IUDA
TOMA
ZAHARIA

Răspunsuri: 1. Toma; 2. Zaharia; 3. Iuda

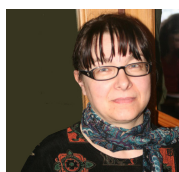
Alege răspunsul corect la următoarele întrebări:

Pe ce munte a primit Moise de la Dumnezeu Cele Zece Porunci?

- Muntele Ararat
- Muntele Sinai
- Munții Garizim

În ce apă a fost botezat Isus, la vârsta de 30 de ani?

- Râul Iordan
- Marea Moartă
- Marea Galileei

MIELUSEII
TURMEI
ALINA
CHIRILEANU

Cum se numea grădina
în care S-a rugat Isus,
înainte de a fi trădat?

- Grădina Măslinilor
- Grădina Cetății
- Grădina Ghetsimani

Care a fost primul copil
din istoria omenirii,
conform Bibliei?

- Abel
- Cain
- Set

Cine a trăit 969 de ani?

- Adam
- Metusala
- Noe

Alina Chirileanu
este director
asistent în cadrul
Departamentului
Copii, Uniunea de
Conferințe.

Răspunsuri: 1. Sinai;
2. Râul Iordan; 3. Grădina
Ghetsimani; 4. Cain;
5. Metusala

MESAJUL CU PRIVIRE LA CRIZA REFUGIAȚILOR ADRESAT DE PREȘEDINTELE CONFERINȚEI GENERALE, ÎN DATA DE 27 APRILIE 2016, DIVIZIUNILOR ȘI INSTITUȚIILOR BISERICII MONDIALE

Dragi colegi,
În ultimele luni, cu îngrijorare, am fost martorii mișcării masive a refugiaților din Siria și Irak și a eforturilor lor de a ajunge în Europa. Această zonă nu este singura parte a lumii în care sunt persoane refugiate sau strămutate. Conflictele de toate felurile cresc, amenințând pacea și siguranța a mii și chiar milioane de oameni.

Diviziunile Trans-Europeana și Inter-Europeana, împreună cu ADRA și ASI Europa, au realizat o activitate demnă de remarcat în Europa, suplimentându-și eforturile pentru a ajuta la îndeplinirea nevoilor refugiaților care au trecut pe teritoriile lor.

Un grup de planificare a propus ca biserica să aibă un Sabat mondial al refugiaților, pentru a scoate în evidență situația atâtor oameni și pentru a ne conștientiza cu privire la responsabilitatea noastră, în calitate de creștini adventiști, de a interveni și de a ajuta.

Această zi a fost planificată pentru Sabatul din 18 iunie și a fost votată de Comitetul Conferinței Generale și de către participanții la întâlnirea din primăvară. Vă încurajez cu tărie să transmiteți informații cu privire la accentul pus pe această zi către Uniuni, Conferințe și, în final, către bisericile locale. Biserica mondială va beneficia de pe urma conștientizării cu privire la modul în care trebuie să răspundă în astfel de situații, care, cu

siguranță, se vor înmulți pe măsură ce ne apropiem de revenirea Domnului Isus.

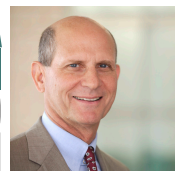
Cunosc faptul că revista *Adventist World* pregătește un număr special pentru luna iunie cu privire la refugiați. Aceasta va fi o resursă valoroasă pentru această zi din calendarul bisericii noastre. De asemenea, vă vor fi transmise și alte resurse.

În timp ce răspunsul nostru la aceste evenimente dificile ne oferă ocazia să ducem mai departe misiunea lui Hristos către cei prinși în aceste circumstanțe extrem de dificile, este deja demonstrat faptul că actele de bunătate atrag oamenii la Dumnezeu pe care Îl slujim. Vreau să fac un apel la acțiune în rândul membrilor noștri, cu privire la această situație – să ne unim în rugăciune pentru cele 120 de milioane de refugiați și persoane strămutate din întreaga lume. Să ne cercetăm răspunsul și atitudinea noastră de creștini față de aceste grupuri.

Ținând cont că acest Sabat special a fost programat recent în calendarul bisericii noastre, vreau să mă asigur că ați luat la cunoștință de aceste planuri. Dumnezeu să binecuvânteze biserica, în timp ce participăm la acest demers.

Al vostru în Hristos,
Ted N. C. Wilson

PAGINA
PREȘEDINTELUI
TED
WILSON

SĂ NE UNIM ÎN
RUGĂCIUNE PENTRU
CELE 120 DE MILIOANE
DE REFUGIAȚI
ȘI PERSOANE
STRĂMUTATE DIN
ÎNȚREAGA LUME.
SĂ NE CERCETĂM
RĂSPUNSUL ȘI
ATITUDINEA NOASTRĂ
DE CREȘTINI FAȚĂ DE
ACESTE GRUPURI.

SPERANȚĂ PENTRU IMIGRANȚI

A D M I T E R E 2 0 1 6

18 – 25 IULIE / 5 – 12 SEPTEMBRIE

EDUCAȚIE

INSTITUTUL TEOLOGIC
ADVENTIST

pentru

„...un viitor
și o nădejde”

Ieremia 29.11

Teologie adventistă pastorală

Asistență socială

Pedagogia învățământului
primar și preșcolar

Școala Postliceală Sanitară
„Doctor Luca” Cernica

Instruiește mintea
Transmite valori
Afirmă credința

021 369 53 50
0744 685 123
institutadventist.ro

